

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Legatus Apostolicus, Sev Concionvm, De Iohannis
Baptistae, Magni, Adversus Incestum reliquaque peccata
Herodis, Libertate, Notae**

Bosquier, Philippe

Coloniae, 1612

Echo Concionis XIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56132)

ECHO
CONCIONIS XIX.

THEMA. Herodes cum corripereetur à Iohanne do
Herodiade & de omnibus malis quae fecit. Luc. 3.
Facta repetitione vltata, hic popositum;

Dicendum ho-
dit mibi

1. Iohannem Baptistam fuisse Concionatoris, (Curiae maxime) perfectissimum exemplar; Unde.
2. Baptistae tanta oru libertas, & fortitudo;
3. In eos, qui obstinatos non corripiendos putant. AVE.

I.

Iohannem Bap. fuisse Concionatoris (Curiae maxime) perfectissimum exemplar.

Baptistam quidem (Auditores) quam plurima sparsim ostendunt, Concionatorem fuisse absolutissimū, & quidem Curia regia dignum, sed nihil magis, quam hic textus.

Habuit enim certè Baptista omnia, quae adesse Concionatoribus maxime autem illis, qui in Curiam ad Potentes vel ab Ecclesia destinantur, vel a Curia ipsa acceduntur, vel spontè proficiscuntur, omnes boni.

Ve plurima sint voueamus. Ego tamen hac praecipue partem (posita primum Eruditione) necessaria.

Concionatori Curiae maxime necessaria	}	1. Zelus;	}	1. Dei;	Concionatoribus Curiae haec maxime necessaria,
		2. Ecclesiae;		2. Ecclesiae;	
		3. Salutis animarum.		3. Salutis animarum.	
	2. Iustitia,	}	Omnia gradu pæne summo.		
	3. Temperantia,				
4. Prudentia,					
5. Fortitudo;					

*1. Zelus, Dei imprimis.

*j. Dei: quam. Quoniam tã Timor eius, quã Amor
Kk 4 ac pæ-

ac pænè tota de illo, & in illum, Fides, plerisque, Con-
expoduntur. In Athcos ibi multi degenerant, in
thenis exclusi Diagora Protagoraq; , eò se ferre
piunt.

Pauca Curia similes Curie Constantij Patris Con-
stantini Magni, de qua hic Eusebius Cæsarientino
stantius aura ten sima benè sedatam sui regni se alon, ro-
rem, liberos, ipsam familiam cum focis, vi Regi des des
ui, re: hila em multitudinem Palatii prorsus Eusebius
res. In eo consortio fuisse Dei ministeria, qua in caic
culu continenter instarent, quando apud multos sibi
nia sivebant. Euseb. Casar. libr. 1. de vita Consti-
tini.

In quot Curijs Maiores ac Potentiores, a mior-
bus & clientibus non plus, quam Deus ipse, timentur,
religiosiusque adorantur? &c.

Ibi diuinos honores vni adscendant; alij propin-
& obrudunt.

Exeat aula qui vult esse pius. pueri docebamur.

De aulicis nunc multis dixeris, quod olim D. Chry-
sost. de Sacerdotibus idolorum; *quis apud Gentiles (re-
quit) templorum administrationem suscipere, si reges, in-
tulant plulquam Dominos, plusquam tota etiam ipse, qui
adorant.* D. Chrysoft. lib. cont. Gentiles.

Pro Principibus, etiam contra Deum & Divos om-
nes plerique militarunt, omnibus postulatis subter-
ferunt, aquis, iniquis. Intelligant tantum quid pau-
ce creper Alexander, n. òx fecerunt.

Regibus suis, si aliquando per insaniam honores
diuinos poposcerint, impenderint quam firmam per
adulationem. Mox didicerint eum Plaphon Liby-
ci aulicis, cantillando publicare in montibus, *Mag-
nus Deus Plaphon.* Max. Tyrius ser. 19.

Tres adolescentes statuam Nabuchodonosori po-
sitam non venerati, & Daniel alium Deum a Nabu-
chodonosore adorans ab aulicis accusati testes locu-
pleres

Dixisses aulicos illos de Nabuchodonosore adora-
tione sollicitiores, quam Nabuchodonosorem ipsum.

Quid Nonnunquam & ipsis persuadent, ipsos, al-
 ias aliquid hominibus esse, & Deos.

Scilicet Hages Argiuus, & Cleo Siculus non modò fi-
 lium Iouis adpellarunt Alexandrum, & prostrato cor-
 pore, ut adfectabat adorauerunt, sed intuper adiece-
 runt Herculem, Bacchum, Pollicem cum Castore,
 toto nomini celsuros.

Vingilius Augustum Deum adpellat; *Deus nobis*
hinc uenit, id est ipse Cæsar: propterea illius a-
 tem

Sæpe tener nostris ab oculibus imbuet agnus. Bucol.
 Prætereo excelsa & diuina præ nomina Maiesta-
 tis, Excellentia, Celsitudinis &c. nunc uisitatissi-
 ma.

Non tacendum, quod in Curijs etiam Helena sunt,
 Magdalena & Phryna multæ compositæ & in cum or-
 tuæ uel similitudo templi, quas religiosius quam Deas
 colunt, nec horrent, pro idolatriam! Deas suas ac
 nymphas pestre frequenter adpellare, credo & sacrificare.

Ibidem *Auaria* plurima, quæ est *idolorum seruitus*.
 Ibidem multi, quorum *Deum uenter est*, inimici crucis
 Christi.

Paucis, ubi tam variæ præ omnium sensuum ille-
 cebra, ut Gustatus, cibi peregrino orbe quæ siti, uina
 croatica, epula quotidie & in orbem splendida, ut di-
 uis illius epulonis: *Visus & Tactus*, luxus uestiu n,
 aurum, gemma, torques, purpura & byssus quibus
 idem epulo quotidie induebatur (*Nam qui mollibus*
uoluptatibus in domibus Regum sunt. & ubi Helena, & Mag-
 dalena adhuc in ciuitate peccatrices, natura & arte
 sumptuosè picturata: *Auditus*, musica uocalis, organi-
 ca, Belgica, Orlandica, Italica, Gallica, & omni gene-
 ra multorum: *Oloratus*, uestes balsamo & uigula
 sumi infectæ, olfactu non sola manu uersata, fusciculi ro-
 sarum uioletum &c. crines myrthari, & ora ipsa myr-
 thano primam redolentia, quibus omnibus aded it-
 tentio humanus animus, ut faciliè a plerisque dici
 possit illud Petri, *Domine bonum est nos hic esse &c.* &c. *Mat. b. 17.*

*Celum cali Domino relinquatur; Terra autem, de
pha, & vxores, & liberi &c. h'is hominum.*

Ibidem Atheus ille Machiauellus teritur, & colitur pro numine familiari Sapientia.

Ergo Zelo honoris Dei, maximo totum Seraphini instar, Curia Concionatore in opacitate vt Aulicos a talibus ad Deum Caelumque reuertum ne ipse in Atheum degeneret, tot periculis circumuentus.

D. Antonius mundum laqueis repletum videt, quid si intropexisset in Curias quasdam, manerentur officinas?

Baptista noster sine controuersa zelosissimus debuit, & fuit, cui negotium fuerit cum Rege, cum Regina, cum Salome, cum Curia haud duose curatissimis.

Ipse erat lucerna ardens & lucens.

Quis putas zelus illius fuit, qui nihil diffinitur potuerit?

Qui capite multari, quam curia laqueis capere potuerit?

Ecclesia, 3 * ij. Ecclesie, vel olim Synagoga. *Omniaque p' sta.*

Impatiens consortis erit, nedum pratoris. Quid

Nec quemquam iam ferre potest Cesare priorem,

Pompeius sue parem. Lucanus l. i. Pharf.

Herodes, vt dixi, Sacerdotum & Synagoga obsequior fuit, qui de Pontificatu ipse statuit &c.

Est, qui Ecclesie iura negat sibi nata, nihil nisi armis.

Instituit, destituit, restituit, autorat, exautorat, mutat, permutat &c.

Si voler, hies de Rhetore Consul, de minoribus Consul.

Est, qui Placita Ecclesie non nisi quorum, & quod profunt, soleat reuereri. Quid superest, nisi regnum Sacrorum?

Emoriar, nisi audierim ex ore Principis sancti & non mali, & excommunicaciones meos et non

Superius est, ut ego tunc interpretabar, nihil in alios, quam Italos posse, blasphemiam quam dissimulata non potui nec debui.

Quid? Ozias Rex, sacrificare etiam, & ignem alienum offerre gestijt, 2. paral. 6.

Etiam cum imperatore Pontificem Valens egit, profanam falcem in iudicium Sacrorum immitte ns.

Henricus II. & VIII. & Elisabetha Anglorum Reges, quidam facto tantum, alij verbo factoque Ecclesie caput se venditarunt.

Quæ ab illa multa solet pati,

Sunt qui, quæ Capitis sunt, gerunt, quamquam Capitis Ecclesie nomen non usurpant.

Nomen panis sine ro, legitimo Capiti relinquunt, tum sine nomine plerique usurpant. Videris functiones, rationes iustas dixeris habuisse.

Celebrent tantum, & sacro chrismate vngant. Pontifices iure vocaueris.

Reclit scilicet Anyus Rex ipse hominum Phœbique sacerdoti coronatus & insulatus, si Dijs placet.

Redijt a mortuis Melchisedech Rex Salem & Sacerdos Dei Altissimi. Gerit ferè laicus Magistratus locis nonnullis sacra æquè & profana.

Nec iam audiuntur stridula illa nimis & odiosa verba Nazianzeni; Vos quoque potestati meæ, mesiq; subiectus Christi subicit. Scio te esse ouem mei gregis, sacri gregis sacram ouem Orat. ad ciues & Imperatorem irascentem.

Exhibantur & illa Ambrosij ad Theodosium Magnum; Purpuram Imperatores facere, non Sacerdotes. Mich. Glycas p. 4. Annal.

Et illa Chrysostomi; Sine quis Dux militia sit, sine Prefectus sine Princeps diademate coronatus, indignè autem accedat (ad Eucharistiam sc.) prohibe; matorem illa potestatem habes Hom. 60. ad Pop.

Indignissimè ferunt Nobiles, circumscribi se, quasi Romanorum censura, ab hominibus obscuro loco natis ad honorem Pontificatus & ad nexam

axam potentiam eiectis.

Fremunt, cum ab Ambrosio vnius Mediolani
copo Theodosium Augustum publice adu
totos octo menses prohibitum, palmis que r
sum, & iniusta & nimis cædis Thessalonica f
gunt. *Mich. Glyc. p. 4. Annal.*

Item cum audiunt, Paschali quodam die
ab eodem, iussu a sacratio Sacerdotum, vt
prio purpuratoru loco, discedere. Tantillu
peccatum, a tantulo Sacerdote, in tanto imp
re tam publicè, tam solemnè die, tantoperè rep
sum? *Hist. trip. l. 9. c. 36. & Glyc. sup.*

Cum intelligunt, Decium Imp. propter h
dium vnum, ab vno Babyla, quasi vile quiddam
luis prelij mancipium, à Dei templo exadum. Chryso
vita Babyla, seu lib. contra Gentiles.

Et dextram in pectus impigerat ait Chrysol.

Licentiam putant non ferendam. Lapidibus
lis videtur quisquis de his verbulum. *Varia est
hic sermo, & quis potest eum audire? Itane sacrifici
rum Dominis dominantur?*

Itane sit nostrum omne sub regno grauius regere
nec.

Zeli ergò ingentis hic labor, hoc opus est
Herodem & Herodianos rediuuos, de his multum
quod tamen sepe necesse est, nisi placeat, vt
maior seruiat minori, & Agar Sara dominantur, &
Dominæ suæ. Ah!

Etiã hic Baptista arsit, qui corripuit. *H. vobis
omnibus malis, que fecit. haud dubiè, vltimata
Sacerdotalis potestatis (vti nuper dixi) rep
dit.*

Credibile, valdè zelasse pro domo Dei, & S
ga, & templo, seruum illius Domini, qui nunquam
rator fuisse legitur, quam cum vendentes in
in templo fortè reperit. Flagello enim e
tores, cathedras vendentium columbas, &
enerit, totoque vultu & verbis iram summam
dit.

* *ij. Saluti animarum, cuias sapè in Curia incuria* Et salutis animarum
 plurima. Alijs Curie curis cura animæ præuenitur, i-
 mo & excluditur. Curiosissimi rerum externarum, vi-
 uunt internarum, & animi incuriosissimi.

Rarus illic accedentium, aut accersitorum Con-
 cionatorum auditus; rarior ad alienos accessus, obe-
 dientia rarissima, contemptus, irrisiones frequen-
 tissimæ. Aethiopes dicas lauari, & ahnum ad lyram
 trahiti.

Nizelus animarum in Doctore excellat, animum
 respondeat, dicat apud se *quousque vos patiar?* Vel rece-
 dit & *Babylonem* excusso pedum puluere deserat, quã
ruueris, & non sis sanata; Vel pigeat iterumque ite-
 rumque eadem inculcare, aut cætera reprehendere,
 qui primas nondum viticas euulserit.

Fuerit autem zelator bonus, sequetur Christum
 præcipientem, qui nec indignatione commo-*us*. nec scelere of-
 fensus, nec iniuria violatus Iudæam deserit, quin etiam im-
 memor iniurie, memor clementie. nunc docendo, nunc libe-
 rantia non sanando, infidæ plebs corda demulcet. D. Ambr.
 L. 4. in c. 4. Luc.

Baptista etiam hic excelluit, qui scilicet & adulte-
 rium, & reliqua mala, quæ fecit Herodes corripuerit.
 Venientem in concionem media Eremita notavit, ad
 non venientem sepè venerit. & cum adulterio sapius-
 culè reprehendendo, nil adhuc profecisset, non desti-
 terit tamen, & de reliquis omnibus malis quæ fecit, corri-
 pere opportunè importunè instare, tundeat sapè læ-
 pius, si fortè.

Quia conet lapidem, non vi, sed sepè cadendo.

Nunquam Protogenes iste manum de tabula.

Vt iterum & tertio idem tentando sibi ipse non sa-
 tisfactat, nec res cadat uti optat, non penicillos aut
 spongiam abiecit. Vt pictoribus, sic Concionatori-
 bus opus multa patientia, crebrisque recognitioni-
 bus.

* *2. Iustitiæ & seueritas, contra nimis licentiosam* 2. Iustitiæ,
 Aulicorum erga se indulgentiam, & Iniustitiarum
 consuetudinem.

Omnia

Omnia enim illi sibi, Regibus autem ac Deo
maximè, licere putant & iactant, ut nuper ostendit
Concionator ergò iusta rationum cedat: omnia
la constanter reprehendat, nihil dissimulet.

* Stoicum præster, rigidumque Catonem.

Pænè expedit hic esse nimum, conarique
extremorum etiam ultra medium reducere, ut
dem maximè licentiosum in medio consistant.

Virgulam valdè distortum Hortulani detorquet
in aduersum, plus quam pat sit, ut, quò pat sit,
aatur.

Iniquum pænè pretium scitus negotiator
saltem æquum auferat; & phonsus excessum
ut ad iustum tonum reducat cacophoniam.

Ibi Nugas, nugas nò vocet, voces pænè blasphemias
as in ore Aulicorum, sicut Sacerdotum, maiorem
licet Regni sui luminarium.

Quod quoddam Cato Maior Censuram
rens candidatus, de Roma vociferabatur, *Quam
vehementi expurgatione indigere; & horribili
dinem, ut, si saperent, non lenissimum, sed asperum
rem medicum; ita sperare se hinc in ista seculo
luxu & mollitie civium opere præcium futurum, ad
Curia Potentum nonnullorum, opus esse. Concom
tore ibi seuerissimo, Stoicos & Catones spirant.*
tom i. vii. in Cat. Maiore.

Lauanda illic nitro omnia ibi ibi herba horribili
multiplicanda. Lotiones, potiones, omnes vni habere
valdè corrosiuam.

Seueritas criminibus minor non sit. Hic vult, ut
fecet, ut in æternum parcat Deus. Potentes potentia
tormenta verborum Dei patiantur, ne potentia
menta verborum Diaboli pati compellantur.

Sciant nullum plebeculæ patronum commodum
præter Concionatorem fortem, pænè superesse.

Baptista certè præcipua seueritatis fuit, qui nihil
vel tenuissimum dissimulauit, qui Herodem de
bus, de omnibus omninò malis, quæ fecit, corripuit. Scen
tatus est Babylonem in lucernis. Omnia venter
mania cribrauit &c.

* Iustitia, iusticia inquam, ibi summe necessaria
contra illam omnia habendi, tenendi, regnandi, quo
vire, quæque iniuria, libidinem, quæ si vsquam, illic
certè & in Potentibus potentissimè dominatur, qui
vni possideant plurima, plura petunt; coniungunt domum
ad domum, regnis regna adiuunt.

Sipollint, velint, vt iua *Roma domus* fiat, & totus or-
bis, regnum vnum, Monarchiam & vnius toto mundo
principatum, sibi animo fingunt congruere ac debe-
re. Multos arctant, vt vni late & laxè viuant & reg-
nent.

Cæsareum illud, si non ore iactant, opere tamen
quidam præstant *Si violandum est ius, regni indignitas
violandum; alijs rebus pietatem colas.* Cic. lib. off.

*Vult sub Sole in loco iudicij impietatem, & in loco Iusti-
tie, iniquitatem.* Eccles. 3.

Religio & sacra colantur, defendantur, quatenus,
ad rem & regnum faciunt.

*Su in armis, inquit, lex Iustitiæ, fortitudo no-
stra.*

Hinc bella hinc lites ex concupiscentijs quidem, sed
quæ laruis alijs, & honestissimis pretextibus præte-
duntur. De quibus, malo te *Lector* videre *Guenarram illum
admirabilem* l. 3. *horolog. Principum* c. 14. 15. & 16.

Hinc Bella externa cum vicinis; bella domestica cū
civibus; bella parent alia, fratrum cum fratribus, *bella
pro hostes; bella nullos habuere triumphos* (vt vocat Luca-
nus) bella, quæ, si illic addūt, hic adiungunt, instar ma-
ris, cui si aliquid per vim additum, alibi est diminutū.

Curia perpauca; Curiam Constantij patris Con-
stantini representant, de qua sic Eusebius Cæsarien-
sis; *Cratum illud vsu, nec habere sibi, nec alteri negotium fa-
cessere, per beatum isthuc fuit.*

Concionatorem certè ibi oportet Aristidem quen-
dam cognomento Iustum esse, omnia agere, ten-
tare, vt causæ bellorum tollantur, paces componan-
tur; arguere, obsecrare, increpare oportune impor-
tune, cum Reges ea, quæ bella inter homines creare
nata sunt, perpetrant.

Opor-

Contra
Regū auar-
ritiam im-
mensam,
Ouid. lib.
Fast.

Lucā. l. 12.
Pharsal.
Et lib. 1.
Euseb.
Cæsarien.
l. 1. de vita
Constanti-
ni.

Oportet illum consilia talia & priuata sibi
 pro regio, & publice de pulpito audenter dare,
 sit daturus consultor iam moribundus, Regi
 bundo, quo scilicet tempore ferè pacem cum
 bus omnes optamus, mendicamus, magno enim
 Ita enim opinor, sufflaminaretur tantus ille quon-
 dam ardor in bella ruendi, Ecclesie damna-
 mus.

Concionatorem Curie oporteat esse, aqua
 gida in incensis ira Regibus; repagulum & ob-
 excurrere in vindictam ab orbita iustitiae, volentis
 frænum, lupatumque, ac velut sacram anchoram
 potius remorari pedibus eorum iam in malum
 petu currentibus, id est iras semper & peccata
 mulcere, nunquam instigare, aut facibus scilicet
 magis incendere.

*Expedi, expedi nonnunquam vnum hominem
 dico mori, sed offendi, pro pro alio, ut non tota gratia
 Bona illa meliora, que diffusiora.*

Quam excellenter fecit Baptista. Quum enim
 rodi dixit: Non licet tibi habere uxorem fratris
 p; illum arguit iniustitiam in vno scelere melioris
 fraternitatis violata, læsæ Maiestatis non tantum
 tuinæ, sed & vicini Regis, ut frater non fuisset,
 dem in re maxima, in persona si non regia & loci
 regie coniunctissima.

Ostendit, Philippum læsum in fama, & factum
 inde fortasse, ut sit, vulgi fabulam; in enim maiore,
 bibebant vinum, quasi in cuculum, aut frigidum,
 matrimonij sui custodem negligentiorum, & ibi
 co beneuolum nimis, vbi minime oportuit.

Ostendit, peccatum ibi esse, non tantum quod
 Dei & Iulia de adulterijs est violata, sed certum quod
 magnum ostium ad bellum apertum est, & ad pec-
 torum myriades, quæ ferè bella ut corpus vmbra
 sequantur, quorum omnium conscientia Herodis
 prouocatoris, apud Deum sit tandè accensenda. Quod
 causam damno dedit dedit esse damnum putant.

Raptum vxoris alienæ, seminarium esse belli cen-
 munissimum. Regis

Reges Græciæ 50. in Troiæ excidium, ob vnam Helenam, a Paride similiter hospite, at non similiter cō-
sanguineo, raptam, conspirasse; Herodem qui & hos-
pes hospiti, & frater fratri vxorem suam rapuerit;
considerare debere Regum omnium pro Philippo cō-
siderationem. Forfitan arsurum bello eius causa orbem
numerum &c.

Ostendit, Herodem belli ab Areta iam gesti, aut
mox gerendi, vnum solumque esse autorem, qui eius
filium sic repudiasset, castam, fecundam &c.

Regibus a Regum etiam minimis offensis maximè
cauendū, vt toti Mundo damnosissimis, quoniam læ-
siones quos possunt secum in odia & cædes armāt:
excrescant ex paruis scintillis magna sæpè incendia,
quæ roborata vix toto Oceano extinguuntur.

Quod anteuertere non potuit Iohannes cum acci-
dente vidit, quā quā potuit, emendare oportunè im-
portunè conatus est.

O re Concionatorem Curix meritissimum, ô Ba-
ptista!

Quis mihi in singulis Regum, Toparcharum, Sa-
traparum, & Rerumpubb. Curijs det vel vnum Bap-
tistam Quam meliore loco, & placidius stantes Respu-
blicas videremus!

Et ob beati Pacifici, seu Pacificatores: quoniam filij Dei. *Matth. 9.*

Ac, proh dolor! pleriq; nō modò non ascendū Regib⁹
et aduerso, nō se pro muro & obice, eorum furoribus, pro
tento Israel, obponunt, sed fortassè etiam quidam in-
surgunt, laudant, oleum camino addunt, nimium iam
currentes, ac precipites equos calcarib⁹ vrgent, ac for-
titan nonnunquā sunt præcursores, faciunt que aspera
in vias planas, quibus procella tenebrarū reseruata est.

Si speciosi & adorandi sunt pedes euangelizantium pacè
& Christum mitem & patientem: infames, & detestā-
di euangelizantium bellum & Christum armatum, ca-
tophractum, equitantem, sulphureo puluere attra-
ctum, qui nunquam fuit.

Dissipa Dom, dissipa gētes, que bella volunt, & qui si nō

Obpres-
siones,

consulunt, non satis tamen dissuadent.

In iustitia, iustitia inquam, ubi necessaria. Quod
subditos, quia tantum subditi, multa illic licentia
Herodiani, imperando, derogando, vindicando
curtendo &c.

Si vel negligimur; magnis iniuria penis

Solutur & iustum prateri ira molimur. Omnia

Sic vol sic iubeo, si pro ratione voluntas, inquit

clamanti.

Sic visum Curia, & Nobis &c.

An non licet mihi quod volo facere? Serui Regium
Aulici Herodis sumus &c.

O pulcrum & laxum iniustitiae plurimorum
ludamentum, e mera purpura.

Prou. 29. Rex in quo sunt omnes ministri impati-
Multa auare, multa inuide, multa violenter arma-
ram armati, quam inermes & togati, Herodis
stri. Ab utrisque non infrequens concussio populi

Vtrisque igitur necessaria disciplina, & iustitiae
culcatio, ac forsitan rogatis magis, qua rogata
matis, cum hi praecipiantur ab exactoribus, &
nis dumtaxat, isti etiam a muneribus adstruuntur
am plerumque officij prae-textu, spoliunt &
prædones sine pudore, & furibus effrontiores
num timide furantur, isti delinquent confidenter

Fures laqueos legis timent, illi quidquid fecerit
legem putant.

Fures lege terrentur ab illicitis; ab illis leges
quæ malitiae suae cõpediũ petebantur. Leges
quam, vt Lesbias regulas, seruire iubent, quo

Quis illo iniquior, q̄ verbis iustitiae iustitia dicitur
atque innocetis, innocetes spoliat, vulberat, &

Legem, lex perimitur, & vigentes legem, ex lege
Summum ius, summa lex iuria.

Ita Residuum eruca militis barbari & ociosus, vt
Ioel, comedit locusta, Tribunus sc. militum
grandiusculus, residuum locustæ & Ducem per
raria, comedit bru huius, nescio quis adhuc impletum
famelicus aulicus, ad rodendum & mordendum

rus, residuum truchi & Aulici pænè satuti, comedit rubi-
 exactorum nescio lues, quæ agricolis maximè mo-
 lesta, vi & rubigo.

Et hoc mirabile, vt rubigo in roscido tractu, con-
 cellibusque ac perflatum non habentibus domina-
 ta, ventosa autem & excelsa non attingit (vt vult Pli-
 nius: ita ferè quo quisque maior & ditior, hoc ab ex-
 citatione liberior, quo minor ac pauperior, hoc onera-
 tot.

*Abienti dabitur, & abundanti: ei autem qui non habet,
 & quod videtur habere, auferetur ab eo.* Matth. 25.

Uolui adiutorium in potentie. psal. 88.

Partes in proliatas omne recumbit omni. Ouid.

Dantur opes nullis nisi diuinitibus. Idem.

Quis enumeret, quot miseris officii illi, & offi-
 cios illi plura simul gerentes officia, officiant ad rui-
 nam sæpè extremam vsque, & quot antè beatulos ho-
 mines dum officiosissimè Principi, vt iactant, officia
 sua exequuntur, officiant autem reuera Reipub.) ad
 manicam deiciant, vestibus, gregibus, domibus, a-
 gnis, fundis, feudis (pænè & liberis quoque, crudelissi-
 me lubbafatis?

Et his quidem omnibus, speciosum Herodis aut
 Cæsaris nomen & seruitium ab Herodianis, obtendi-
 cur: ita officia sua polcere iactantibus.

Ac fortassis sæpè ea Herodes ipse & Cæsar nesciunt,
 forsasseciunt & dissimulant; forsitan & Herodes ali-
 quis ita vult & iubet.

Operibus luporum solent corui gratulari.

*Mors aurea est illis respublica: & pluries illa quo-
 tantis, quam agrum detondent.*

Ergo Concionatorem Curia, quid nisi vehemen-
 ter iustum esse oportet, & pro populis apud Reges di-
 cere de Iustitia & Iure, de reddendis, *quæ sunt Cæsaris,
 Cæsari, & quæ sunt Dei Deo?*

Decet illum esse Patronum oppressorum, aduoca-
 tum grauatorum, patrem pauperum spontaneum, vehementem.

An non Baptistam Iustitiam hanc coluit, qui Herodæ
 corripuit, explicationum populi, quibus misellum denu-
 dabat,

dabat, decaluabat, euiscerabat, vt metetrucos
vestiret duplicibus, aureis, aureis &c. crispantibus
adscititio decoraret &c?

Qui corripuit cædium, quas in ciues, in plebem
in nobiles ab eo exercitas antè docuimus ex Chro-
stomo? Item earum, quas Aretas Socer, bello, con-
gessit in Herodem Generum perfidum, multas
citroque perpetravit, delecto Herodis vniuerso
tu, captiuus sine numero abductis, vastata terra
maque Galilæa, Niceph. l. 1. hist. c. 20.

Horum enim omnium Herodes accersendus, quæ
sic Aretam læsisset.

Qui corripuit oppressæ libertatis &c. vt supra
docebamus?

Certè, si Herodem Baptista corripuit de omnibus
lis que fecit, consequitur necessariò & de istis quoque
corripuisse, malis profectò longè maximis.

Qua in re
Baptista
singularis

Fecit scilicet Baptista noſter, quod iam pridem
ipſo Deus per Malachiam prædixerat;

Malach. 4. *Ecce ego mittam vobis Eliam* Prophetam
antequam veniat dies Domini magnus & horribilis. Erubescet
cor patrum ad filios, & cor filiorum ad patres eorum
qui locus non sine operæ precio, fulius paulò
nunc videtur explicandus.

Est igitur hic sermo de duobus Elijs, vno in personis
(vt loquitur D. Gregor.) id est, de illo ipſo Achab
Iſabelis flagello, Helisæi magistro, quondam ignem
curtu in cælum spectabiliter raptus, & de altero in personis
rius, id est, de Iohanne Baptista, metaphoricè ita dicitur
quod eiusdem genij, & indolis cum priore illo Eliâ
set, & vitæ, & ministerij parum differentis.

Item sermo est de duobus temporibus; Aduentus
scilicet Christi secundo ad Iudicium, aduersus homines
nes cum potestate magna & Maieſtate; & primo, in carne
ad homines propter homines, quo adparuit benignitas
& humanitas Saluatoris nostri Dei omnibus hominibus. Ita
que multiplex eiusdem loci sensus.

* 1. Primus igitur sensus, quo respicitur tempus
cundi Aduentus, talis esse possit.

Prædicit Malachias illis verbis, verum Eliam, illū, qui solum raptus est in cælum nullo adhuc intercessu raptus, secundum quosdam quibus adfentior, sed de-
 prædicit illi sub finem mundi, moriturus, rediturum sub ad-
 prædicit illum Christi secundū, ut repugnet Anti Chri-
 sto, vel, si mortuus est (ut quidam volunt) neque in il-
 la tempora viuis reseruatus, sub mūdi tamen catastro-
 phen excitatū iri, illo sine, quem nunc diximus. Non
 male.

Vide Flarimundum Ræmundum hominem adprimè do-
 ctum, in suo Anti Christo c. 46. de reditu Eliæ.

Alij non Eliam ipsum, sed homines præditos spiritu
 mortuæ Eliæ, venturos tū putant, qui resistant Anti-
 Christo. Nondum refello. Christum enim primi quo-
 que sui aduentus, non Eliam in persona, sed dum tra-
 dit Eliam in spiritu, id est, Baptistam, similis cum E-
 liæ genij, hominem, voluit esse præcursores.

Sed mihi plus arident, qui tuentur verum Eliam,
 tum ad homines rediturum.

* 2. Alter, quo respicitur tempus aduentus primi in
 humanitate cum summa humanitate, talis est, ut pro-
 pter nos hic Baptista per sermonem improprium
 de translatum intelligatur, qui nescio quid valde
 illud situm sit patraturus.

Conuertet (inquit) Iohannes Baptista Elias ille my-
 sticus, cor Patrum ad filios, & cor filiorum ad Patres eo-
 rum.

Ve nominis Eliæ fuit, ita operum eius varia quo-
 que interpretatio est.

Intelligunt quidam { 1. Veritatem fidei;
 2. Charitatem;

* 3. Veritatem fidei & religionis identitatem in po-
 sterioris & maioribus ipsorum.

Ergo Conuertet idem Vatablo est, ac reducet cor pa-
 trum in filios, id est, faciet, ut Patres & Filij credant in
 Christum Patres nostri crediderunt in Christum, &
 nos filij eorum credimus.

Doctus inter Hebræos exponit Conuertam patres & Qui non
 filios

ventum
Fidei vni
tatem.

filios in vnam religionem Q. d. erit vnum aule, & vnum
pastor, opera & pradicione Baptista.

Causa autem tantæ vniõnis subditur, proponitur
scilicet metus gehennæ, & maxime pene damnationis
damnatorum prima ac præcipua est (vt late dicitur
& scripsimus tomo 2. nostri Orbis Terrarum, in
breui editionem multorum flagitationibus præ
importunis Deo bene fauente, meditatur, Ne
inquit, ventam & percutiam terram anathematizati, ut
ne homines terrena sapientes & impios, à coeli
piorum segregem, quibus panem paria dicitur. Baptista
suadens hominibus celere conuersionem, curam
rim an radicem posuam; cum ventum abiam; duo septem
onis instrumenta; cum ignem in extinguitur conu
morauit, vt his terroribus ad religionis vnitatem, &
morum ad regulam correctionem, fortius vigeat.

Eadem, de eodem, Angelus Gabriel ad eius præ
Zachariam; Multos futurum Israel conuerteret ad Do
num Deum ipsorum: & ipse præcedet ante illum in spiritus
virtute illa: vt conuertat corda patrum in filios, & in
credulos ad prudentiam iustorum, pacare Domino plebem
secundum. Luc. 1.

Ac tu per Patres, intelligi oportet eos, qui sub
nagoga & Lege fuerunt, per filios, autem, qui in Ec
clesia & sub Euangelio Sensus igitur est. Facet Baptista
vt Synagogistæ credant in Christum non modo
quam Euangelici, & Ecclesia ex Gentibus; sed & præ
terea faciet, vt Euangelici & Christiani recipiant
catalogum Synagogæ.

Quod de Christo intellexerunt Sancti & Patri
archæ, in posteros quodam Prædicationis quasi infun
dulo aut infundibulo ille transfundet, vt posteri præ
& pariter maioribus suis intelligant, sentiant, &
que vita faciant. Vnam faciet esse maiorum postero
rumque sententiam.

Qui habitare facit vnius moris in domo. psal.

V. Beda hunc sensum sequitur.

Sed & conuerteret incredulos ad prudentiam iustorum. id
est, ad fidem Patriarcharum, qui iusti specialiter
capite

pum cœtus cuiuscunq̄ue, ita Subditos, vt Patres
& vt homines Deus ipse, amare, seruare, tueri, augere
bonis, honoribus &c. vt vicissim Subditorum, vt
amare Reges ac Præpositos suos, vt Patres filij
solent.

Quid. l. 1.
Trist.

Ta quoque cum Patrie rector dicere, Patresque
Piere more Dei nomen habentis idem ait Quidam

Augustum ad clementiam inclinatum.

Filius honorat Patrem. Si ergo ego Pater, vobis
meus? ait Dominus, populum suum filialis in se
ris admonens.

Conuertere ergo corda Patrum in Filios, & Filios
in Patres, idem mihi nunc est, ac si diceret, de ma-
nantibus in id inuicem odientibus, amantissimis
teros alterorū, facere, atq; aded, vt alteri alteros
alteros se, & cogitent Patres & Reges, quod sibi
pati vellent, si filij & Subditi essent; Filij & Subditi,
a filijs ac subditis ipsi exigent, si se Patres esse
Reges creari contingeret.

Terent. in
Andria.

(Tu si hic sis, aliter sentias, merito dixerint alter
ri, quum officio suo defuerit.)

Conuertet corda Patrum in filios, & contra id est, corda
& animas horum in viscera & pectora istorum cœge
velut transnigrare, & vicissim istorum in illorum,
est, Subditis amorem suorum Regum, Regibus amo-
rem subditorum gradu summo conciliabit, quoniam
anima magis esse dicitur vbi amat, quam vbi amatur
studium panē perpetuum esse debeat Concionato-
rum, & Curia maximè.

Hos Deus artifices tali præfecit amori.

Ita autem transnigrare corda alterorum in al-
ros, & sic Reges Subditiq̄ue amare inuicem non pot-
sunt, sensu meo, nisi Concionatores ipsi valde iusti-
tiam colant, iniustitiam omnem abominentur, ac de
vtraque non minus ad Aulicos, ad Potentes, ab Ab-
bates, quam ad plebeculam & monachos gregarios
frequentes habeat orationes; nisi tota oris libertate
Patribus, Regibus &c. inculcet quod sibi
dem subditur; Ne foris veniam, & perniciam
quibus

anathemate, id est diuisione, secessione populorum, a-

postata monachorum &c.
Iniustitijs enim, exactionibus, violentijs, caedibus,
denique iusticiae neglectu, quo peccat Herodes, Rex,
Patres, Abbates, incredibiliter corda filiorum, subdi-
torum, monachorum auertuntur.

Iniustitijs, inquam, seu illas Herodes ipse exercent,
seu Herodis ministri, qui armati, qui inermes, qui to-
gati, qui paludati, si cum impunitate.

Quam di-
rimit in-
iustitia,

Roboamo filio Salomonis minitanti populo, sub-
plici de tributis minuendis, pro virgis scorpiones, an-
nona mox decem tribus auertit dixerunt, *Quae nobis pars*
in Davidi vel qua hereditas in filio Isai? Vade in tabernacu-
lum Israel, nunc vide domum tuam David. 3. Reg. 12.

Libidine vaga Regum, aut stirpis regia; deniq; do-
minantium vita nimis notabiliter & splendide infami,
eorum corda filiorum a Patribus auertuntur.

A Tarquinio Superbo & Regibus deinceps omni-
bus, populi Rom. animos adeo auertit, filij Regis in ca-
ssa Lucretiam libido violenta, aut libidinosa violentia,
vi Reges omnes idcirco aeternum exegerint. *Liui-*
us de ad. 1.

Rodericus Rex Gothorum cum Iuliani comitis in
Aphrica pro se Legati filiae stuprum intulisset, a Mau-
ris a Iuliano sollicitatis bello petitus in acie cecidit
anno regni sui tertio. Itaque pars Hispaniae Bellazin
Mauri filium Maurum Regem accepit. *Mich. Riuus li.*
2. de Rebus Hisp.

Res cui & soli nostri quis nescit,
Virtuteque virosque & tanti incendia bell?
Quae regis in terra nostri non plena laboris? Tantum ip-
se recordamini.

Contra; animos Patrum Regumque ab amore fi-
liorum & Subditorum, dura eorum ceruix, intracta-
bilis indoles, recalcitrosa, parum parere parata, *quae*
nec Deos nec homines reueretur; impia in Superos, super-
ba in Reges &c. valde auertit.

Agnosce Gens quavis & Terra genium tuum, no-
sce te

scete ipsam intelligitis, opinor, hoc tantum dicitur.

Quid ergo? Concionator quis, & maxime Caria, ut conuertat auersos, alterum ad alterum, cum magno, & zelo iustitiae flagrantissimo, multitudine & Regum, in filios & populum; Filiorum & Auditorum, in Patres & Reges, diligenter increpabunt utriusque emendati, Patres filios diligant, Filij Patres timeant, quisque cuiusque, alter alteri vicissim, suum.

Opus enim iustitiae Pax. id est, suo cuique, restituta cessat & pax consequitur. Iustitia est pax uicinis. Altera alterius contes indiuidua est. Vnam si expellis, amobis expuertis.

Si alterum est causa alterius. oppositum ab opposito causari necesse est. Si iniustitia patens bellum. Iustitia mater Pacis.

Cum ego nil praeter meum nec tu quidquam praetium viurparis, cur litigamus?

Si reddantur Caesari quae sunt Caesaris, cur non autem Caesar subditos, ut Pater filios? si Caesar reddat subditis, quod subditorum est, cur illi Caesaris non autem, ut Filij Patres suos?

Aegyptij certe Reges suos non minus amat quam filios. *to. Boemii li. de gentium moribus.*

Hic erit artis utrobique.

Quid Patris si hinc conuenit,

Conuertuntur fere corda Patrum, ad filios
 } 1. Pulchros;
 } 2. Mites;
 } 3. Obedientes;

Iacobum enim non solum Deus, sed & Rebecca utriusque uno partu parens, plus dilexit Iacobum quam Esau, quod Iacobum uideret non tantum ualuisse indolis quoque humanioris. Lenitate namque, uocis corporis lenitas, ut in foeminis, testatur.

Iosephus etiam a Iacobo Patre plus credebatur, quod uideretur obedientior, & patris iussu. Et ad omnia iussus esset aquam percutere (quod iussu percussisset: aut. xx. gale truncum arcum, & telum)

refloresceret, irrigasset, vt quondam Ioannes ille Abbas cognomento Simplex. *casian. de instu. libra 4. ca. 3.*

Ita Regum corda ferè ad subditos illos conuertunt, coique populos amant impensius, quos vident pulchre moratos, humanos, genij liberalis, & minime malicurosos.

Usemper tibi apud me iusta & clemens fuerit seruitus, hoc feci seruo vt esses liberus: mihi, Propiterea quod seruum liberaliter ait Simo Terentianus ad seruum iuu Solian. Terent. in Andr. act. 1. scen. 1.

Uicissim conuertuntur corda filiorum ad Patres

- 1. Locupletando um filiorum studios;
- 2. Minime austeros;
- 3. Decenter viuentes.

1. Locupletandorum & c. Domus enim & diuitie damus 4 quentibus prou. 19.

2. cor. 12. Nec enim debent filij parentibus thesaurizare, sed viuentes gij.

3. Minime austeros. nec habentes liberos, vti mancipia, non imperiosos, non verberones, non orbillos. Generosus enim est animus humanus, duci mauult, quam trahi.

4. Decenter viuentes. & non inhonoros in Republica, nihil gerentes, vnde merito a suis, aut alienis contemnantur.

Nil venerabilius virtute aut amabilius. Non tam pulchra facies prolis potens ad parentum caritatem sibi conciliandam, quam parentum virtus ad beneuolentiam ac reuerentiam a filijs impetrandam.

Sic, sic ferè etiam Subditorum corda ad Reges conuertuntur, cum studere illos augendis opibus subditorum intelligunt, non expilationibus, non grauare tributis minime necessarijs &c. cu vident conari illos imitari Augusti, Romam ex lateritia reddere marmoreâ ornare spattâ suâ. ex quouis pedite, vt sic dicâ equite facere &c. tardu esse ad irâ, tardiore ad vindictâ, nec ad illa procedere, nisi coactû, & cu dolore &c. malle ciuem

Quid Regibus, subditos;

Quid filiis Patres;

Quid Regibus subditis.

ciuem unum seruare, quam centum hostes perire, p
tare si posset mortuos etiam vitæ reddere &c. etiam
esse ad clementiam.

Ouid.

Dex. era præcipue capis indulgentia memet.

Denique viuere vitam regiam, excessam, *omni*
tes vll an offensionem, alienis matrimonijs non iustit
ri, suis contentos esse, non vagari libidibus, & *omni*
Regulos plures create, quam alere commodè regi
possit &c.

Ea demum Regibus Subditorum amorem concili
ant, corda ipsa pacè diripiunt, vt contraria vultu
auertunt.

Ita apes suum Imperatorem aculeo non verentur
& multo etiam nitore a vulgo differentem (vt dicit
Plinius) mirè suspiciunt, obediunt, *fissam etiam hanc*
ris subleuant, vultus fatigatum ex toto portant. Si quid
per acor lassus deficit, aut forte aberrauit, odore præcipuum
Plin lib. 11. c. 18.

Vt amaris, amabilis esto.

In Regibus vita scelerosa perinde turpis, vt nuda
verruca in facie, imò vt in pupilla oculi, & peccata
star odiosa.

Memorable est, quod Subtius quidam Flavius Ti
bunus, olim fortissimè Neroni respondit. Nam quid
de Coniuratis agerentur quæstiones, interrogatus
le tum a Nerone, ecquibus causis adductus ad viti
uionem sacramenti processisset: *Oderant te, an quæ*
Nec quisquam tibi fidelior milium fuit. dum amari me
sti odisse cepi, postquam parvicida matris & vices, an
ga, & histrio & incendiarius exitisti. Negant in ea con
iuratione, quidquam Neroni grauius accidisse. *Latit*
in vita Neronis.

Baptista ergò noster, Iustitæ zelo, pro populo
Herodem pulchrè stetit, vicissim pro Herode contra
populum in armis staturus, cum res potestet, *in vultu*
rens concionibus haud dubiè; *etiam disjunctis ob*
dum.

Militem monebat contentum esse stipendijs
&c.

Herodem, si stipendijs soluendis par esse vellet, ne viros imò meretrices multiplicaret.

Si corda filiorum & subditorum vellet ad se conuertit; desisteret ab oppressione libertatis publicæ, remitteret tributa; vectigal magnum parsimoniam esse; mitteret; abstinere à sicariatu; à ciuium cædibus &c. Denique ageret aliter omnia quam soletet. Vno verbo, *corripuit Herodem, de omnibus malis, quæ fecit.* O Concionatoris Curia perfectissimum exemplar!

3.
Temperantia,

Vere vere Iustitia ante eum ambulabat, psalm. Iustitia præcedit vias Dei.

Quia misericordiam & veritatem diligit Deus: gratiam & gloriam dabit Dominus, ps. 83.

3. Temperantia, quæ, vt a Curia Herodis procul exulat, magno populorum ob tributa idcirco frequentior, & grandior, grauamine; ita Concionatoribus illic seruatu difficillima, tam in ijs, quæ sunt victus, cultusque, quàm quæ complexus.

Ibi enim homo diues epulatur quotidie splendide, quotidie, quotidie.

Ibi, byssus & purpura indumentum eius.

Qui multis vestiuntur in domibus Regum sunt, Mat. 23. 11.

Quam illic difficile cilicium non exuere, non induere saltem lanam & linum!

Ibi rursus plurimæ, quæ dant, plures, quæ si non dant, non tamen negant: nonnullæ fortassis, quæ infecta facta glorientur &c.

Vel Herodis nostri Curiam vide, in qua Herodias lupa manifesta, in qua Salome tripudiatrice, & forsitan filia matris pellex, quis scit? in qua conuiuiorum nataliciorum luxus, & quid non?

Vna illa, struma & sentina malorum fuit: illam seculo vide, & crimine ab vno

Disce omnes non dico, sed plurimas.

Itaq; duo Concionatori hic incumbunt. Primum, vt exulem Temperantiam huc postliminio reducat, consiliorum omnium parentem, & exactionum nouercam, Alterum, vt inter tot mollia non mollescat quoque, quod

vt pro illa depugnet.

quod facile accidat, nisi animum eius totum tenuerit Temperantia. Facillimum illic ex Diogeno degenerate in Aristippum.

Et quis nescit, inter delicias etiam periclitantur rarem?

Quis nescit epulis istis, & conuiujs oblatiis, totis non modo vitæ totius, sed & linguæ contentum non ratò enervari, & vendi vera diceodi libertatem?

Et eam inter delicias non deserat,

Sed Baptista noster, Concionator plane Cunctissimus, cuius temperantia victus, cuius uisus utitur, ut vulgò diceretur *non manducant neque bibunt*; sed etiam tam insignis, ut Herodiadem ipsam non tantus vel alloqui ut moneret, ac ne quidem (ut *apud dicitur*) primis oculis intueri.

Baptista temperatissimus, cui vel conuiuia cum Herode, nulla simposita, nulla cum Rege concupisitationes; vel si aliquibus interesse ausus est, non tamen linguam eius aut emere, aut solito sermone efficere potuerunt, nec, si blandè imperatus, contumaciter idcirco, ut de Herodiade, ita & de ceteris *in malis, que fecit*. Regibus imperat, qui in se potest victu cultuque, quo Baptista. Præsertim non prandeat, eadem semper oris libertas.

Ut quondam Phryne nobile Athenis scortum, post noctem eodem lectu cum Xenocrate tamen vultu graui, otiosè transactam deridentibus se adolescentibus, & pactum pretium victorie iam flagrantibus Xenocratem hominem negauit, statuam adpetentibus ita Baptistam poterant Herodes cum Herodiade libertatem immotam nuncupare.

Nam seu sequeretur eum cibus & potus regium, ita mela regia quandoq; inuitatus (ut sic) vteretur, seu ipse idem, & pariter seuerus in suggestum redibat, aut locustis suis, & fontana erat contentus, ut scilicet *ut haberet*, an Herode liberali vteretur, an non videretur.

Neque ea Inuitaret, non inuitaret; cibos regios in sollicitudinem ad illum mitteret, non mitteret Herodes, nisi

similis semper Herodem corripiebat de omnibus malis, ^{prodat ve} ^{ritatem.}
quae sunt. Temperantia hos illi animos faciebat.

Sed nec pinguis Sacerdoti promisso, aut Pontifi-
catus restitutione offensa (qui iure divina legis Ba-
ptista debebatur, aut Franciscus Maro Doctior I hecl. ^{Franc.}
Franciscanus, quia Zacharias pater summus Ponti- ^{Maro ser.}
sta fuerat, & tunc summi Sacerdotes prodibant per ^{de s. 10-}
successionem ut patet ex libro Numerorum) quibus ^{hanc Ba-}
fuit nunc artibus obstruere conantur Aulici callidio- ^{p. Na con-}
res, ora liberius loquentium, & non raris obstruunt, nec ^{sud. 3.}
prece, nec pretio Herodis nec minis Herodiadis Ba-
ptista mouebatur. Scaturam dixisses, aut Marpesiam
cauem, aut vetus Gentium idolum, de quo illud est,
nulla certo Terminus.

De Ioanne & Herode dixisses, quod Valerius Max.
de Xenocrate & Alexandro Magno; Rex philosophi a-
mariam emere voluit; philosophi Regi suam vendere no-
lavit. Valer. Max. lib. 4. c. 3.

Hos sibus pinguis & bene incarnatis, ut medi-
dicata his frugibus ossa, qui possunt instar Baptistae
vivere, canes caelestes sopiti non possunt, ut non la-
tent: Cerberi soli & canes infernales carnuoti, ut
inoperantes, istis forsitan ab aliquo Aenea sopiantur.

Ab Argentaria item Demosthenica alie nissimus
Baptista. Quid aurum nihil volenti praeter cilicolum
ad admittum, nihil, praeter aquas & locustas, ad victum?
O virum ineffabilem nec labore victum, nec morte vin-
endum!

O si duo praeterea tales Idaea tulisset:

Tertia viros! quis dubitet, Ilium melius habiturum?

^{4.} Prudentia sub qua repono Sagacitatem, & Sci- ^{4.}
entiam. Necessaria illa, ut noverit Concionator, & quos ^{Pruden-}
& quando debeat proferre sermones apud Aulicos, ^{tia,}
homines, seculi libra prudentissimos, Astutissimos,
& scios rerum plurimarum.

Quid nostro Baptista Prudentius, Sagacius, aut (ut
sic nunc loquar) Scientiosius?

^{4.} Prudentia sane Baptista hinc elucet, quod de malis ^{Qualis}
solis, vere certeque malis Herodem corripuit, de ^{Baptista}
adultis, ^{fuit,}

adulterio, de sequelis adulterij illius, bellis, et
 pessimis, lapsum inde occasionebus, tam Phari-
 Regi, quam vxori repudiatae, datis, quos ambro-
 vim coelibes fecerat, & peiore conditioe, quam
 duitatis, statuerat; de usurpato & vendito iure
 ficatus; de vexatione populi, de Tyrannide &c.

Indifferentia, iocosa, ludicra, & omnia species
 boni quam mali habentia, benigne interpretata
 forsitan ne adtigit quidem. Musicas, eiusmodi
 non capiebat.

Matth. 23.

Non inferiora sequutus, non Phariseos imitatus
colantes calicem, camelum aurem glutientes; non cen-
 stucas, sed circa trabes reprehendas apud Regem
 in auribus Curiae, horas dicendi terebat (et num-
 re quidam:) mala mala, & crassa illa Regis pena
 corripiebat, quae nunc nostri plerique ne summo
 digiti ungue auisit adtingere. Oculum!

Huc tamen, huc tota belli moles, totum pro-
 pondus conuertendum, non nugae & inania capi-
 dum.

Cum sa-
 gacitate
 pati,

* *Sagacitas* quoque ipsius inde euidetur, quod
 malorum ab Herode perpetratorum ignorauerit, no-
 nia rescierit quae domi, quae foris Rex peccaret.

Argum dixisses centoculum, in vnius Herodi
 Curiae facinora omnia intentum: *animal plenum*
lis ante & retro, cuiusmodi olim visum Ezechiel.

Et quot vigiles oculos in Regia facta, tota auro
 regia dicta, & in famam de regis moribus subre-
 bat.

Lynx visu, aper auditu, canis odoratu erat cura
 Herodem Baptista.

Virgil. i.
 Aeneid.

Omnis in Ascanio cari stat cura parentis.

Tanta illi Curiae cura, vt in Curia non plus curati-
 à totius regni procuratione, quam Iohanni esset
 vnius Curiae recta curatione. Dixisses illum solam
 lam Galilaeae partem curatam velle, in solus Regis
 Curiae rectam institutionem omnia conferre.

Et certe hic totius reformationis humanae curatio
 est.

Judicium à damno Dei, à Regibus, a Capite.
Sagacem ceretè & odorum Baptistam istum fuisse
necesse est. Nam qui potuerit *Herodem de omnibus om-*
nibus malis qua fecit corripuisse (quod textus expressè
habet) si non omnia sciuit: quomodo scire omnia, nō
tandē tantū suspicari (nam, *vt putare, aut non putare*
Regum non est; sic nec Regia aut Curia Concionatorum;
certa enim & vera, apud Reges, & Regibus dicenda:)
nisi fuerit sagacissimus, & emunctissimæ naris, atque
sua argutissimus?

* *Scientia denique illi copiosissima, casuum Con-*
scientiarum (vt vocant) maxime.

Scientia
que non
vulgari.

De omnibus enim & solis malis *Herodem corripuit,*
non aliquandō, in bona, quā mala per errorem in-
sectus.

Non ait textus, *corripuit Herodem de omnibus,* quod
Momaheutus & Zoni, tam bona quam mala carpē-
tium, & maledicentiæ potius fuisset, quam parricidii;
sed *de vniuersis malis, qua fecit,* Peccata Regis omnia,
& sola, certoque talia accusauit.

Didicerat ergo *errores & stultitiam* Baptistam hic no-
te.

Sapiens Bona & mala in omnibus tentabit Eccl. 39.
Omnia probate, quod bonum est tenere.

Mala benè didicerat, tractauerat. (Discuntur enim,
& dicuntur mala benè, vti & bona malè. D. Gregor.
lib. 23. moral. c. 3.)

Didicerat, inquam, doctore intus Deo. Fuit enim
Baptistæ scientia infusa, non parua labore, aut studio
quaesita, vt qui, vix quinquennis, in solitudinem se-
cesserat, ibique ad diem vtiq; ostensionis suæ vixerit,
ibidem nullo nisi Deo Doctore vsus, nec antè a patre,
cui Pontifice summo, satis, per ætatem immaturam,
eruditus.

Infusa
magis,
quam ac-
quisita,

Itaque Baptistæ animus plus aliquid, quam sum-
mam Angelicam casuum Conscientiarum, sub tanto Do-
ctore didicerat, cuius Scientiæ cognitionem Con-
cionatoribus omnibus, maxime Regum & Curiarum,
in primis commendamus, vt in quas si non omnia

Maximè
casuum
Consci-
entiarum;

Mm pecca-

peccata, tanquam in sentinam, confluant propo-
sitione; certè quasi ad oraculum conferantur
canda & terminanda.

Fuit profectò Baptista, bonus canis Dei, bonus
peccati, quod mōx percipiebat; bonus item
Dei, latratu, qui peccatum deprehensum mōx
percipiebat.

Eccur verò quidam nimij, in bona, æquè
carpenda defluūt; quidā nimij parcij, in nulla
mala linguas acuit, *canes muti* aut non volentes,
non valentes latrare, nisi ab huius Scientiæ
Conscientiæ insectia?

Ignorant quando peccetur, quando non.

Ignorant etiam forsitan onus & periculum
importunè silentium, & importuna loquacitas.

5.
Fortitu-
do,

*5. *Fortitudo*, aduersus Herodem, & aduersus
Curiam Omniuolam, & Omnipotentem fieri
Felicissimi cuiusque delicatissimus sensus est.

Quis sine fortitudine audeat vnus contra omnia
sententiam dicere, & quidem potentissimorum?
Esdræ 4. ostenditur) habentiū ius vitæ & immortalitatis
*nes declinauerunt, simul inutiles facti sunt; non
faciat bonum, non est vsque ad vnum. plal.*

Nec contra omnium tantum sententiam, ad
liter tantum sentire ac dicere, intellectu omnium
pugnare; sed etiam contra voluntatem & liberos
omnium militare, ac velle vt aliter velint quam
lunt; velle Herodem, purpuratos & coronatos
re idem velle ac nolle cum homunculo vno ratiō
cullato;

Velle eos qui *portant orbem*, sibi subdere, regnum
columnas velle proclinare; *superborum* velle
virtute velle calcare; velle, eos, qui voluntatibus
nium imperant, suas, vnus Concionatorculi
ordinatæque voluntati subijcere;

Non loqui *placencia*, sed maximè odiosa, & palli
explosa paradoxa;

Malle *veris offendere, quàm placere adulando*, *Secet.*
in prou.

Annon ea omnia fortitudinem in Concionatore excellentem requirunt?

- 1. Calumnias paratas, & voces de se iactandas in vulgum ambiguas, magno famæ iam partæ detrimento? Vt non tñ
meat quæ
solent ac-
cidere
vera lo-
quenti-
bus.
- 2. Exilia, & eiectiones è Synagoga, è suggestu, qualia Chrysofomo, Thomæ Cantuariensi, Gregorio 7. acciderunt? Absque Synagogis facient vos.
- 3. Carceres vbi accipias panis modicum, & aque pauillum, vt Michæ sub Achabò contigit, cum alioqui licuerit nutriti in croceis?
- 4. Mortes, vt huic Baptistæ accidit &c.

An non est Fortitudo, contemneret

Paratum esse cum Phocione mori, & tam pati fortia, quam dicere? Denique hic quodammodo perire, tantum vt Herodem, vt peccatorem quemcunq; lucifugas? Fortem hæc possunt, & constantem propositum virum.

Nil nostro Baptista fortius, qui toties, qui tã multa ausus contra Herodem dicere, & quidem apud ipsum Herodem, in oculis, in auribus Herodis ipsius, nonnunquam etiam (opinor) in absentem, si quando raris Rex in concionem veniret, aut ad Regem difficultor esset aditus, cum speraret delatorem aliquem aut referendarium fore, qui adita mōx ad Regem perferret, ac sic Regem famæ suæ faceret sollicitiorem.

Egesippus singulare aliquid dicit de Baptista. Non solum, inquit, quasi predicator Euangelij, * fratrum cubilis incestum reprehendebat: verum etiam quasi legis excusator, prauaricatorem legis condemnauit, qui fratris uxorem viuentis eripuerat, presertim habentem semen de germano ipsius. Egel. lib. 2. de excidio Ieros. c. 5.

Non plures irruptiones in Troiam factæ bello decennali; non Ostenda Flandriæ nuper pluribus sub

Alberto & Spinola ballistarum ponderibus & in
 nibus quassata ; non pluribus iniectionibus
 Macedo à Demosthene ; non Philippicis frequen-
 ribus aut actoribus Antonius à Cicerone con-
 rarius est , quam Rex Herodes à Iohanne contem-
 bus agitatus.

Ergò Baptista boni Concionatoris Carie
 plar perfectissimum fuit.

Concio
 natorum
 quatuor
 differen-
 tia,
 Labenti-
 um,

Concionatorum
 quidam

1. *Labuntur* à facie persequen-
 2. *Fugiant*;
 3. *Expectant*;
 4. *Ademit*.

* 1. *Labuntur*, id est, vel contra veritatem
 vel illam molliunt, & relaxant, metu Tyrannorum
 &c.

Mali quidem, at non pessimi, qui scilicet. nisi
 si atque agitati essent, ut caderent, nunquam
 dissent.

Pessimi, qui spontè & mera malignitate
 nant Veritatem

Fugienti-
 um,

* *Fugiant* à facie persequentis veritatem, ut
 victi succumbant. Fugiant ut columbae, à facie
 pitris.

Boni utcumque, est valdè imperfecti, quorum
scilicet charitas foras mittit timorem. 1. Ioh. 4.

Expectan-
 tium,

* 3. *Expectant*, parati in casus omnes ; quos per
 accensio.

Eiusmodi sunt, qui loco antea tuto deprehensi
 fugiunt ob præteritam oris libertatem, quales
 stoli fuere, accepto iam Spiritu sancto.

Act. 7. *Facta est in illa die* (lapidato scilicet
 no) *persecutio magna in Ecclesia, qua erat Ierusalem*
omnes dispersi sunt per regiones Iudææ & Samariæ, præter
Apostolos.

* 4. *Ademit*, & studiosè quærunt, ubi pati
 aliquid possint, pro Iusticia & veritate, homines
 perfectissimi.

D. Paulus talis, qui sic de se : *Ecce Aliquis*

Spiritu vado in Ierusalem, qua in ea ventura sint mihi ignominias, nisi quod Spiritus S. per oes ciuitates mihi prote-

Adeuntis pericula.

ctatur, dicens, quoniam vincula & tribulationes Ierosolymis me manent. Sed nihil horum vereor, nec facio animum meam pretiosorem quam me, dummodo consummum curam meum &c.

D. Franciscus, aliquoties, martyrij desiderio, ad Sultanum & Mahometanos profectus. Quinque Ord. nostri martyres, aliquandò Hispaniam, que nunc Sibilis est, tunc Mahumetana adierunt, & in eam ipsius Regis ingressi sunt, ibique coram Rege Christum predicarunt, eiectione autem & remissi ad locos, iterumque iterumque, ad certa pericula redierunt. Off. Ord. Min. 16. Ianuarij.

Corypheus fuit Baptista noster huius classis, qui ad Herodem Tyrannum haud ignotum accessit, & dixit, Non licet tibi &c. qui de omnibus malis qua fecit illum corripuit. In deserto, in medio foro, in Curia periculis inuasit; opportunè importunè instittit.

Verè hic est Elias: verè venit in spiritu & virtute Hic.

Verè dedit Deus voci sue, Interpreti suo & Legato, vocem Virtutis psal. 67.

Verè ille vox Domini confringentis cedros: vox Domini in magnificentia.

Faxit Deus, vt qui officio successere, fortitudinem imitentur!

II.

Vnde Baptista tanta libertas ac fortitudo.

Sed reges fortasse: vnde inermi huic & pauperi E-

remittit tantum constantia?

Parè interrogando, etiam respondes. Quia enim

Eremita, & sponè pauper fuit, idè nihil timuit.

Non timet, ne quid amittat, qui nihil præter ci-

licium, & Diogenis dolium habet, aut dolio simile tugurium.

Non timet, ne quid Rex aut Curia non donet, qui in calice suo tam d. ues est, vt nihil cupiat, non dico

Mm j

forte,

Ioan. Ba- ptista for- tis & au- dax, quo- rum Ere- mita verè pauper.

forte, sed sponte contentus sua.

Non timet, ne exul fiat, cui mundus totus est exilium, aut patria est.

Non timet, ne se carcere Rex includat, cui solitudo angustior terriorque omni carcere est; aut cui patriam oppidum est solitudo paradysus.

Non timet, ne caput ac vitam Herodes adimatur, cui vivere Christus est, cui mori lucrum, cui certissima & vita, & nominis aternitas.

Cic. Philipp. 9.

Scit, si Romani, cui legatio ipsa mortis causa hostis eius monumentum exstare valuerunt, etiam te, in oratione pro Deo fungens occiditur, in memoriam eterna apud Deum atque Ecclesiam fore. In morte aeterna erit iustus. psal.

Pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum. psal.

Baptistam multa fortiter fecerunt, & audacem.

- 1. Paupertas praesens;
- 2. Contemptio parabilium;
- 3. Innocentia;
- 4. Desiderium martyrii;
- 5. Desiderium vitae beatorum.

1. Paupertas sua,

*1. Paupertas praesens, per quam nihil poterat cum rore amittere, aut fisco cedere, qui nihil possidebat cum amore, imò cui nihil erat omninò in possidendo.

Vt ex nihilo nihil fit, sic ex nihilo nihil perit.

Vt cantabit vacuus coram latrone viator, sic coram Tyranno spontaneus pauper Concionator.

Hilarion aliquandò interrogatus a latrone, quos offenderat, cur non expauesceret; Quia nihil sum, inquit.

Quid Baptistae poterat Rex iratus auferre amittenda cilicia ubique equinae caudae ministrabant, & pro zona inuenire funiculum, pro fascia pectoralis cilicium.

Victum? Quis locus adeò infelix, qui aquam Baptizæ, qua sola domi, Rege etiam minimè irato utitur, præbere non possit? Quod desertum adeò retortum & sterile, quod paucas radices, homini panem non manducanti neque bibenti non producat?

Dominum? Speluncam aut cavernulam omnia defæta ministrabunt. Dolium ubique Diogeni parabile, & ubique in promptu.

Verumque illud est, minimo indigere, qui abundantiam suam natura necessitate, non ambitus sui superfluitate metantur. Boetius libro secundo consolatur. prosa quinta.

Nec futurus fiscus spolio Baptistæ ditior, nec Baptistæ spoliatus pauperior.

Interrogat, ad liberam Euangelij prædicationem aptissimos esse mendicantium Ordines, & in his (ab habet inuidia) Franciscanorum, Capucinatorum, quibus nihil, præter saccum, & funiculum nodis aspectum, iratus Herodes potest auferre, nec unquam alios facere, quam mendicos.

Dum citra mortem seuiat, ut se vertat in omnia, non potest Baptistas & Franciscanos facere alios quam sint, id est miseros, nihil habentes, mendicantes.

Scire in pauperes illos grauius non possit, quam paupertatem ipsorum locupletando, beatiores faciendo (ut quidam olim Tyranni quosdam martyres horrendis tormentis iniectos, ad hortos, ad lectulos delicatos, ad vincula ferica, ad meretricum amplexus traxerunt, tormenta hoc periculosiora nobilibus animis, sed adhuc incarnatis, quo molliora.)

Christus huc spectauit, cum quos mittebat Euangelij sui nuntios, noluit zonam, peram, argentum possidere, ut scilicet, paupertate fierent fortiores.

Et olim, & nunc nunc ferè etiam mutescunt & aduersus Herodis peccata quibus est quod

amittant, aut quibus victus cultusque maior
quam Baptistæ.

D. Aug. lib. 1. ciuit. c. 9. Plerumque à (Malis) di-
dis, admonendis, aliquando etiam obiurgandis, & con-
piendis male dissimulat ur: vel cum labori pigri, con-
eorum verecundamur offendere: vel cum eorum rari-
tias deuisamus, ne impediant. & noceat in istis tempo-
bus, rebus, siue quas adipisci adhuc adpetit nostra cupi-
tias, siue quas amittere formidat infirmis.

Cic. lib. offic. Sunt qui quod sentiunt, et si optima
sit, tamen inuidia metu non audent dicere.

Si pranderet olus patienter, Regibus uti
Nollet Aristippus. Horat.

*Malim
(tempo-
ribus
rebus.)

*2. Contem- 1. Opum,

tio parabili- 2. Honorum.

*1. Opum. Nam, qui nihil quidem nunc habet, à
rebus tantum, non etiam Spiritu pauper est, ac non
est sic animo diues, vt nihil cupiat, sed est ad tem-
gendam adtentus, spe nunc villam istam, nunc huius
illam, nunc domum aliquam deuorans; is non dis-
cultet vela libertatis dicendi in Herodem contem-
rit, ne factus Herodes iratior monito libertate petenti,
petenti, quod placidus ambabus manibus fuerat da-
turus. An nallo videtis huiusmodi?

2.
Contem-
tus Opū,

Caput diuitum oleo adulationis inungunt palati
nes, vt munera eliciant, & emungant. Aliaus de
planctu Naturæ.

Ergo illi, vt dicescant, sicut quidam linguas ven-
les, ita venale silentium habent.

Amatiri illud, in re aliena audiunt, Pauper
met caute, timent maledicere

Multaque pauper diuitibus non patienda frat. Quis
de Arte.

Argentanginam Demosthenis patiuntur.

Temporalium bonorum vel copiam scitantes, vel in-
piam metuentes, amittunt eterna que nec dari possunt
hominibus, nec auferri. S. I. in facuatum. D. August.
libro primo de sermone Dom. ni in monte cap. 11. 11. 11.

Naturali ducimur malo: & adulatoribus nostris libenter fauimus. D. Hieronymus ad Fabianum c. 21.

Inque fit, ut tandem etiam audiant Sotia illi, à suis Similibus, quod est apud Terentium *Feci de seruo ut est liberus mihi.*

Properna quod seruebas liberaliter.

Quod habui summum pretium, persolui tibi. Terent. in Andr. act. 1. Scen. 1.

Perque tibi nomen grande, iuxta nomen magnorum, qui sunt in terra;

Mercatorisque & venales inuicem facti quarimus, non quale sit quid, sed quanti. Senec. ep. 11. l. 1.

Predam ergo aut silentij gratiam à fure qui spectant, non clamant.

Baptista autem noster cum tam nihil habere cuperet, quam reuera nihil haberet; non potuit non esse Genitor Herodis imperterritus.

Capucini & reliqui Franciscani idem hic fortes, quod nihil possidentes, nihil etiam cupiant possidere.

* *Honorum*, qui ferè non minùs Sacri eheu! quàm profani ab Herode conferebantur, ut de Sacerdotio summo dixi, & nunc plerisque locis viget idem modus nimium si se modo.

Et ferè tam hi quam illi non tam benè meritis, & illis benè gesturis, quam bonis ancilatoribus conferuntur. Ita prohi dolor: etiam Pontificem Valens agit.

Sic clauditur os boui trituranti.

Sic vos non vobis fertis aratra boues.

Ergo qui angulo suo non contenti, amant primas tribuere in Synagoga, esse in capite. & non in cauda, vocari ab hominibus Rabbi &c. timent illi Herodem corripere de Herodiade, corripere de omnibus malis quæ fecit, ne ab eo non tantum nihil illis detur, aut non promoucantur, sed etiam ne quod videntur habere, auferatur, ut depriuantur.

Vela inflectet, & contrahet, quisquis malas ascensionet in corde suo disposuit, in valle lachrymarum.

Maiores seruiet minoribus.

M m

Cur.

Curabit genia sua ante Baal, & fallēs regionē
tatis, Collatori Dignitatis indigne inclinabit.

Vt vel incipiat aliquandō regnare, vel non desinat
nil refugit ancillari.

Baptista verō noster, ita re pauper, & animo
fuit, vt nihil cuperet non ab Herode, non a Pharis
non a Sacerdote, non a Scriba, non munera non
nia; non insulas, non insulas, non arras, non arā. Vt
rusculo & casula contentus sua.

Credidit, magnum ad sanctam beatamque
gradum, bene latuisse homines, Deo parabile.

Ostendit fatuos esse indicandos, qui temporalium
norum vel copiam sectantes, vel inopiam metuenti
mitunt aeterna, quae nec dari possunt ab hominibus, nec
auferri. Diuus Augustinus libr. 1. de serm. Domini
monte c. 6.

* Honorum minimè adfectatorem fuisse Baptista
indè euidentur, quod quinquennis, Sacerdoti iuravit
(quod patre aut mortuo, aut cedere sperare popu
rat successione, amore solitudinis, contententem.)

* Quod Messie dignitatem, à Iudeis, per Sacerdotes
& Leuitas ex Pharisaeis, parè dormienti oblatam,
animo ad altiora erecto, respuecit.

* Quod cum Propheeta iure suo dici potuerit, cum
plusquam Propheeta Dei oraculo renunctatus, si
tis tamen superque habuerit, si se vocem diceret. Ip
vox inquit, ego nescio quid, Echo deserti simile, per
bimulus, balbutiens & nesciens loqui.

Dan. 5.

Illi perpetuè in pectore fixum illud. Danielis ad
Balthazarum Regem Babyloniorum: *Moderatus sum
tibi, & dona domus tua* id est principatum regni
terrium alteri da.

Ab ea igitur tanta Opum Honorumque conuen
tione, prodibat Baptista in suggestum, in Curiam
deserto suo, leone fortior, sic rugiens, vt esset ipse Ho
rodi, quam Herodes ipsi longè terribilior.

3. 1.
ria,

* 3. Innocentia, vel perpetua ferè comite, vel potius
filia paupertatis, eius cultor Iohannes.

*Tristabat castas humilis fortuna Latinas
 Quondam, nec vitijs contingi parua sinebat
 Tota labor, somnique breues* Et Luuenal. sat. 6.
Qui autem bene facit non timet Regem, non calum-
nias, non dicitia, non retorta in se tela, non recrimi-
nationes. Qui enim arguit impium sibi maculam gene-
rat. prouerb. 8.

Perfesso odio oderam illos, & inimici facti sunt mihi. ps.
Inquirit Medice cura te ipsum.

Vatibi va nigra dicebat cacabus olla.
Et Quare assumis testamentum Dei per os tuum, tu
non assisti disciplinam Et c.

Bis interrogatus, ecqua res in vita metu careret, Bo-
na, inquit, Conscientia. Illa enim probo cuique pro-
uato aheneco est.

Quid timeat, cui cum Christo, fas etiam inter ho-
stres accertimos dicere, Quis ex vobis arguet, id est argu-
mento & ratione, aut facti flagrantis euidentia con-
uincet, me de peccato vel vnico, tota vita mea?

Imò non tantum de peccato, sed de aliqua specie
mali?

Multi enim reuera peccato carent, qui tamen pro-
babiliter in suspicionem peccati trahi possint, quod
si omni specie mali non omnino abstinerint.

In Christo nec peccatum vllum, tum quia homo il-
le etiam Deus, tum quia eius anima iam tum ab in-
stanti incarnationis beata erat, ab aperto silentiæ di-
uinae conspectu, nec suspicio peccati vlla adparens vel
tenus simè.

Fuit Christi vita omni calumnia altior, sed & Bap-
tistæ quoque.

His Conscientia mille testes, his testimonium consci-
entiæ præfidium aduersus timores oēs diurnos, nocturnos. psal. 90.

A verbo aspero, ab auditione mala non timebit, quis psal. 111.
quis talis.

Mihi pro minimo est, ut à vobis iudicer, aut ab huma- 1. Cor. 4.
no de, inquiet cum Paulo.

Quidquid obganniat, auditui meo da: i: gaudium psal. 50.
Et laetitiam.

Hero-

Quæ Cen
sori cui-
cunque
maximè
est neces-
saria.

Eccli. 7.

Tum ob
recrimi-
nationes,

Tum ob
syndere-
sin.

Herodem audacter corripit de omnibus malis, pascit, qui ipse nihil improbe fecit.

Cavere debet omni vitio, qui in alterum paratus est cavere. Cic. resp. in Sallust.

*Noli querere fieri iudex (non Censor, non Censorator, qui iudicij quandam speciem est: e. cer. i. n. i. v. l. e. a. virtute irrumperet iniquitates: ne forte extimulati-
onem potentis, & ponas scandalum in agilitate tua, ne ex-
ante erecta & nudata fronte, audebas prodire, iam
posterum obiecti ab irritatis detractoribus seu re-
scu adparentis peccati pudore, non audeas.*

*Ad Titum c. 2. Argue cum omni imperio, auctoritate
vitæ, non dominatione potentie.*

*Cum imperio quippe docetur, quod prius agitur, non
dicatur. nam doctrina fiduciam subtrahit, quæ in-
scientia linguam præpedit. Greg. l. 2. Moral. c. 7.*

*Platonis illud imitandum; Quum enim ei quidam
narraret, esse nonnullos, qui maledictis ipsam in-
starentur; At ego, inquit, sic vivam, ut illis factis non in-
beat.*

*Alioqui calumpnia conturbat sapientem; sed Sa-
tulum occidit invidia, Job 3.*

*Reformidatur vulgi iudicium, & carnis excoriatio
vel peremptio: hoc est, propter quadam cupiditate vana
non propter officia charitatis. Aug. l. 1. civit. c. 9.*

*Deinde, ut nemo sit rectiminaturus, horret tamen
ferè animus Censoris parum innocentis, pronuntiat
iustam in illa aliorum crimina sententiam, quæ in-
etiam, aut illis similibus, ipse sibi male conficiat.*

*Se damnare apud Deum præiudicio suo sibi vult
tur, cum cæteros apud homines damnat.*

Falmen in autorem redit.

*Parate se formula Deo putat, qua damnatur, &
caturque ipsi in iudicio, ex ore tuo te iudico ferat in-
quam.*

*Quod graudo frugibus, quod turbidum fides
boribus, quod armentis pestilens vastitas, quod mas-
gijis seua tempestas, hoc Concionatoribus vicia
fama non bona.*

Baptista ergo noster, quod ita haecenus vixisset, ut nemo sinistrè de ipso loqui, ac suspicari quidem posset, idcirco tam audacter tamque libero ore omnes corripuit etiam Tyrannum, de omnibus malis, quae fecerant.

Ita cum improbis graues inexorabilesq; discordia fuerit (quod Conscientia libertas habet) pro tuendo iure, firma potentiorum semper offensio. Boet. lib. I. de consol. profa. 4.

* 4. Desiderium martyrij, seu cupiditas moriendi pro Iustitia. Iam in Baptista animum, a teneris, Dominus internus Deus altè inciderat, aureum illud, quod postea in monte os Domini loquutum est; *Beati qui persecutionem patiuntur propter Iustitiam, quoniam gloriosum est regnum Caelorum.* Matt. 5.

4. Desiderium martyrij.

Beati eritis, cum vos oderint homines, & cum separauerint vos, & exprobrauerint, & eiecerint nomen vestrum tanquam malum, propter filium hominis & cetera. Luc. 6.

Premium fecit religio, quod perfidia putabat esse supplicium. D. Ambros. ep. ad Valentinianum Aug.

Gaudent magni viri aliquando rebus aduersis, non aliter quam fortes milites belli triumpho. Senec. li. de diu. praed. c. 3.

Gloriamur ait Paulus *in tribulationibus.*

D. Clemens Romanus, in exilium relegatus *Non meis meritis ad vos me misit Dominus, vestris coronis participem me fieri, aiebat ad alios ibi martyres Christi.* Eren. Rom.

D. Ambrosius Mediolan. Episcopus *Nos hac inquit victoria loco ducimus, illi iniuriam putant.* D. Ambr. ep. ad Valentinianum Aug.

D. Basilius cum à Valente in exilium pro fide cogeteretur, exhibitusque est ad tribunal Praefecti terroribusque & minis maximis agi cepit, ut nisi praecipis principis obediret, interitum sibi iam iamque speraret impendere; intrepidus & absque vlla animi perturbatione Praefecto respondisse fertur. *Atque utinam aliqua mihi esset digni muneris, quod offerrem huic, qui*

matu-

mauritus Bassilius de modo follii huius absolvere, que daretur ei nox, quæ erat media ad spatium berandi, respondisse denuò perhibetur, Ego exopto se ero qui nunc, tu te vitinam non mutares. Rufinus 11. Eccl. hist. c. 9. apud Euseb. Cæsar.

Thomas Morus certior illius diei factus (quodomen Rex veterat) quo Rossensis ad mortem daretur, cum vehementer timeret, ne fortè ipse in corona excideret, ad Deum conuertus, Confatur tibi Domine, quod tantam gloriam non sum meritus: non sum ego iustus & sanctus, sicut Rossensis quem de universo regno isto tibi secundum tuam voluntatem assignasti, sed tamen fieri potest, participi sum Domini tui! Nic. Sanderus. l. i. de schismate Anglic.

Ex D. Francisci filijs quispiam finem extenuis, illo iniurias, quasi gemmas, excepturus. Rostanus. Pisanus lib. Conform.

Tortores non persequuntur martyres, sed torquent. Bern. ser. i. de Magdalena.

Tor gemmas coronis suis novas putant excessibus, quor noua opprobria sustinent pro veritate.

Vitam quo modocunq; & quandocunq; tamen semel deponendam, reddere Deo malant, quam Naturæ.

Corpus (iniquiant) vitinam occidat Nero, dum vitius imperet animus immortalis in Cælo.

Quod Epaminondas, moriens quidem, sed fuisse victor, ad suos, hoc dicere tales possunt. Non sicut commilitones vitæ meæ, sed melius & auctius matrem auenit. Nunc enim vester Epaminondas nascitur, quia moritur. Val. Max. l. 3. c. 2.

5. Desiderium vitæ beatioris,

* 5. Desiderium vitæ beatioris. Hoc vno scilicet Probi Improbi que maxime differunt, quod Probus in votis, vita in Patientia; Improbis vero vitæ in votis, viz moriendi patientia. (Cupio ait ille dissolui esse cum Christo. Alius; Educ de custodia animam meam a. c. 7. f.)

Senec.

Trag.

Probi enim vt generosa semina, in ortu exortunt

suos, redeunt cupidissime, unde animo, potiore sui parte, descendunt; Improbi vero ortus illius obliti, memores alterius, quo de terra corpus acceperunt, terram sapiunt, & in terra aeternum si possint, velint commorari, nunquam mori.

Terrigena terram, Caeligena caelum adferant.

Probis, quod hic se *hospites* tantum & *aduenas* sciant, cuius autem *Sanctorum* & *domesticos Dei*, triste diu peregrinari a *Domino*, ad illum venire, in ciuitatem permanentem intrare, per portam Mortis, angustam licet & ferream, multo iucundissimam; Improbis, contra e Mundo, cuius se ciues falso imaginantur, in cultum Inferni sempiternum, quod se vita perditissimae, et meruisse verissime vaticinantur, migrare, luculentissimum. *Bonum est, inquit, nos hic esse.*

Quo boni omnes flagrant,

Mors inhi, aeterni natalis est dies. Senec. ep. 104.

Mors terribilis est ijs, quorum cum vita omnia extinguntur: non ijs, quorum laus emori non potest. Cic. par. 1.

Mors in clavis viris & faminis, dux in Caelum solet esse improbis recta in Infernum. Idem 1. Tusc.

Dicit Cyprian. serm. de Mortal. Eius est mortem timere, qui ad Christum nolit ire: eius est ad Christum male ire, qui se non credat cum Christo incipere regnare.

Ut contra improbi desiderio istius,

Idem ibid. *Mori timeat, qui ad secundam mortem de hac morte transibit: mori timeat, quem de seculo recedentem perennibus paenis aeterna flamma torquet: mori timeat, cui hoc mora longiore confertur, ut cruciatus eius & gemitus interim differatur.*

Probis, & Baptistae vitam viuentibus, quia in austeritate victus vestitusque continua versantur, opabile cito mori, ut his malis erepti, aeternis bonis immergantur.

Qua differentia facit videri differentia,

Ad montium vertices ascende, considera illic morantes

vantes monachos in sacco, in vinculis, in ieiunijs, et
bris conclusos, & omnes videbis mortem exoptantem.
lam requiem aduocantes votis, ait Chrysothomus
6. ad pop.

E Capucinis illis nostris semivivis, panno-
pallis, semivivis, semimortuis, quare, vtrum
tardene an citò mori? Et hodie, inquit, parat
crastino.

Mortem misericors pro vita dedit. Senec.

Morsq; minus pœna, quàm mora mortis habet.

Boni e-
nim durè;

Mortem tales, si iure possent, accerserent,
bi inferrent.

Israelitas, sub operibus luti ac lateris, in
anhelantes, quis non putet magno egellam
lerem mercaturos?

Aut filium prodigum, fame morientem, cœli
ad Patrem regressum, adfctasse?

Vel Columbella ipsa a Noap ex arca emissa,
non inuenisset, vbi requiesceret pes eius, reuersa est
in arcam, quam potuit occurrere: Eadem, atque
indè diebus, tertium emissa, cum iam diluuium
descriuisset, & iam melius in agro libeto, quam
angustijs, illi contigisset, non est ultra reuert
Genef. 8.

Improbi
molliter
viant.

Beatulis, delicatulis, & paradiso (vt sic dicam)
suo, ante tempus, & loco non suo, fruentibus, non
lùm Mors ipsa terribilis, sed & solum moris
sola memoria; ad solum eius simulacrum (si
orum more in orbem circumfertur) mōx pallescunt
oderunt omnes, qui de Morte vel verbum.

Quibus vita mollior, his solet Mors esse
bior.

Secūdus quidam, Philosophus, ad Adrianum
Imp. vtrorumque notant differentiam, dicens: Mors
est diuitum pauperum desiderium.

O mors, quam amara est memoria tua, homini pauperi
habenti in substantijs suis: viro quieto, & cuius vultu
Et sunt in omnibus. Eccli. 41.

Vt molliter in plumis, in vtramque aurem, dno

cruenti placere potest, quod lucefcit, *criflat aq. fonant*
videt lucis aues; sic nec Mortis mentio grata homini-
 bus inter vitæ huius delicias confopitis : Illis mors
 grauis incubat.

Nihil enim sine mœrore defertur, quod habetur
 cum amore.

Concionatori, cui omnia adfunt bona, optata om-
 nia, fua uia omnia, quæ potest effe corripienti Hero-
 da de omnibus malis, qua fecit, fiducia? Præfentibus,
 quibus oblectatur, exui reformidat, certa pro incer-
 ta haud facile velit relinquere. Scit quibus utatur,
 quibus fe fruiturus, ignorat, non parùm credens, fed
 parùm fperans.

Multa monenda vel arguenda nouit, & negligit, deni-
quo coram offenfiones, propter illa, quibus in hac vita non
indoluit uitur, fed, plus quàm debuit, delectatur. Aug. l.
 recit. c. 9.

Sed Baptifia noster, homo neque manducans, neq;
 bibens, fed neque ueliciens, cui antrum, cui lectulus
 mada humus, cervical faxum; ita uiuere totam vitam
 multiterat, ut nihil hic effet, quod amaret, imò nihil,
 quod natura non uehementer refugeret. An amar-
 licet potius, diu cilicium gerere, aqua bibere? &c.
 itaque audacem factum in Pharifæos, in Publicanos,
 in Milites, in ipfum denique Regem, nil eft quod mi-
 ratur, mirandum effet magis, fi tam horridè uiuens
 quidquam timuiffet.

Quis cum ei non diceret, Tam miser es, & mortem
 times? Talibus mori lucrum.

Dulcemori miseris. Corn. Gall.

Neque eft melius morte in malis rebus. Plaut.

Rud.

Præftat non uiuere, quàm uiuere miserè. Incert.

Aut. h.

Herodes, cum illi dixeris Non licet tibi &c. cum e-
 um corripueris de omnibus malis, qua fecit, fi tibi irafci-
 tus, fi vitam adimit, præfentibus te malis, qua pateris
 spontè quidem, fed pateris tamen, in frigore, in nudi-
 tate, in fame, in fiti, in ieiunijs, in pernoctationibus,

N u

eri-

eripuerit, ad bona æterna, quoniam adfectatio
bi mala imperant, compendio traduntur. Q
mortem times, qui mundo, plusquã dimidio tu
tuus es, & quod viuis, viuis Christo?

Sine, timeant Herodem, qui pænè æquè
cum iplo *vestiuntur*, a què *splendide* quotidiè opul
paribus palatijs hospitantur; qui facillè her
mollem amantes vitam, præsentibus austeritate
quas nullas aut pænè nullas patiuntur, libertate
festinant.

Quorũ ab illis Herodias adtingatur? quoniam
prohibeatur *Sumere nocturnos meretricis*. *Lucretia*
los? luuenal. sat. 6.

Quorum illi Herodem à voluptatibus
conentur auocare, periculo suas amittendũ. *Memorandum*
ne magno periculo facinus magnum. *Memorandum*
reptionis Tyrannorum.

Vixerit Herodes vt liber, dũm viuere nos
licet (inquiunt.)

Monitiũ-
eula.

Et, *Finge, sile, quiesce*, si vis viuere in pace, im
tantum viuere, verbis optimis ad Arrianum
demissis, hũc abuentes. *Mich. Glycas part. 4. Arrianus*

Itaque ò Reges ò Principes, quotquot veritatem
quæritis, Doctores illos polcite atque
te, quos aspera vita, & opum contemptio, iubent
ram, nudam, & rigidam, Regibus, nullo mem
ponere Veritatem; timere a mollionibus, & a
uitiarum.

Laudatiũ
cula Erin
cipum
Belgi.

Austriacum sanguinem, Serenissimos Belgij
nũc Principes laudo, qui iam aliquot
nis, in Curia suæ Bruxellis Concionatores, red
quosdam Baptistas (Partes inquam Capuimod
uerunt, nihil mortem pro Veritate verituros: (Qu
quam habent alij quoque ordines Baptistas suæ
medijs opibus opum contẽptores.)

Et quisquis, liberi oris non tam laudem nomen
quam rem adfectat, hortor, Baptistæ quoque
& paupertatem illam asperam consecrati.

Nemo enim ferè offendendi Herodias per

latem, pro Deo, pro Religione, pro Eccle-
sia pro Regno, pro Populo, pro Herode iplo, incurio-
bor, aut offenso illo, securior, quam quem audacem
fecit paupertas, & vindique vite innocencia. *Impau-*
ditus ferent ruina.

Hovar.

Idcirco D.N. Iesus Christus non ante cœpit pre-
dicare, quam tentatus, famem in deserto, vanam glo-
riam in templo, avaritiam in monte vicisset.

libregum Veritatis, æternum in gradu suo faci-
le terere, vbi minimum virium diuitia, & vitia quæ
a diuitijs, & pecuniæ aut honorum cupido, sibi ven-
dicantur.

III.

In eos, qui obstinatos non corripiendos putant.

Sed iniquis; Æthiopem lauabat Baptista, cum He-
rodem, & de adulterio, & de omnibus malis, qua fecit,
corriperebat.

Et multi similiter oleum & operam perdunt, cum
hesillosæ corripunt. In frigidum scilicet furnum
paves immittunt, nunquam decoquendos.

Itaque & Baptistæ, & illis, satius aliquandò tacuis-
se.

Satis, non corripere Herodem de omnibus malis, qua
fecit, cum verisimiliter creditur, verba & monita spar-
sum in, nihil profectura, imò & deteriorem factu-
ra.

Non corripiendos eos, qui
deteriores sint futuri, vide
aut probari posse

- 1. Rationibus;
- 2. Autoritatibus;
- 3. Exemplis.

Desisten-
dum à cor-
reptione
nihil pro-
fecturo-
rum, veri-
simile,
1. A Rati-
onibus,

* i. Rationibus.
* j. Medijs ad finem vti, cum multa spes finis adful-
get, non est Sapiens;

Sed quæ est ad conuersionem peccatoris correptione,
sepe non conuertit peccatorem;

Ergo desperata conuersione peccatoris correptione
permittenda.

Democriti censura, Vera sunt dicenda, vbi id pra-
stat.

* ij. *Charitas* vetat, *charitatem* *charitatis* *speci-*
di aut *destrui*;

Sed *laeditur* *charitas* *proximi*, *correctione* *qua-*
temporem *illum* *gravioris* *damnationis* *pecc-*
exponit : (*gravior* *enim* *est* *damnatio* *concord-*
cognitam *veritatem*, *iuxta* *illud* ; *seruus* *filius* *ver-*
tatem *Domini* *sui* *et* *non* *faciens*, *plagus* *vapula-*
tis; & *illud* *Petri*; *Melius* *erat* *illis* *non* *cognos-*
stis, *quam* *post* *agnitionem*, *terrorum* *con-*
quod *illis* *traditum* *est*, *sancto* *mandato*;) & *de* *De-*
vno (*quod* *aiunt*) *facit* *duos*;

2. Pet. 2.

Ergo a *correctione* *tunc*, *per* *charitatem* *al-*
dum, *ac* *silendum*.

* iij. *Charitas* *benè* *ordinata* *flagitat*, *ne* *in*
peccato *prohibere* *alienum*;

Matth. 7.

peccat *in* *illud* *Christi*, *Nolite* *dare* *sanctum* *canibus*
que *mittatis* *margaritas* *vestras* *ante* *porcos*, *ne* *for-*
culcent *eas* *pedibus* *suis*, *et* *conuersi* *diripiant* *ver-*
Et ; *ubi* *non* *est* *auditus*, *non* *effundis* *in-*
nem.

Prou. 9.

Item; *Qui* *erudit* *derisorem*, *ipse* *iniuriam* *su-*
Orbis *Ter* Ergo.

ror conc.

* iij. *Comparatur* *doctrina* *elemosinarum* *cor-*
li;

29. part.

Sed *malè* *vsuris*, *elemosinam* *malè* *danti* *par-*
2. pag. *qua* *de* *re* *vide* *in* *meo* *Orbis* *terrore*. Ergo.

692.

* 2. *Autoritatibus*. *Si* *propterea* *quisque* *ob-*
et *corripendis* *malè* *agentibus* *parci*, *quia* *oppor-*
tempus *inquit*, *vel* *ei* *silem* *ipsis* *metus*, *ne* *dis-*
hoc *efficiantur*, *vel* *ad* *bonam* *vitam* *et* *piam* *erudi-*
dos *impediant* *infirmos* *alios*, *et* *prement* *atque* *con-*
tant *à* *sile*, *non* *videtur* *esse* *cupiditas* *in* *ocasio*, *sed* *con-*
lium *charitatis*, *ait* *August. l. i. ciuit. c. 9.* *Ex* *quo* *habetur*, *saltem* *sileritum* *posse*.

ij. Ab au-

Idem *Au.* & *habetur* *in* *decretis* *causa* *23. q. 4. Q-*
dam. *Nos* *ad* *sanam* *doctrinam* *peritine* *arbitramur*
ut *et* *canes* *in* *Ecclesia* *propter* *pacem* *Ecclesia* *sil-*
et *canibus* *sanctum*, *ubi* *est* *pax* *Ecclesia* *tua*, *non* *de-*
libera

toritati-

bus,

* forè

mel. (in-

quirit.)

Ibidem. Cum quisque. Cum quisque fratrum & Christianorum, intus in Ecclesia societate constitutorum, in aliquo tali peccato fuerit deprehensus, ut alicuius dignus habeatur: fiat hoc, ubi periculum schismatis nullum est. & infra. Quando cuiusquam crimen est notum, & omnibus execrabile adpareat, ut vel talis prorsus, vel non tales habeat defensores, per quos possit schisma contingere, non dormiat severitas disciplinae.

D. Thomas 2.2. q. 33. art. 6. cessandum putat a fraterna correctione, cum peius aliquid probabiliter timetur.

Cavando fieri quaedam peiora videmus

Vulnera quae melius non tetigisse fuit. Ouid.

Insultum qui seruat, idem facit occidenti. apud Cic.

* Exempis, Domini Deus nonnunquam pertinet ad iras, ut secundum desideria cordis eorum, ire in animantibus suis. psal. 80.

Paulus & Barnabas aliquando a Spiritu Sancto prohibiti loqui in Asia verbum Dei, ut Lucas narrat.

A Iudaeis obfirmatis ad Gentes Apostoli transierunt.

Ferulae pecudae nihil opus nola aut campanella, dicimus nostriate proverbio.

Igitur hinc valde adparet, aliquando vtilius correptione silentium, sed & magis necessarium.

Sed contra stant 1. Autoritates, etiam multa, & 2. Exempla, & 3. Rationes.

* 1. Autoritates Scripturae; item & Patrum, Scripturae. Si annuntiant te ad impium, ut a viis suis conuertatur, non fuerit conuersus a via sua: ipse in iniquitate sua morietur; porro tu animam tuam liberaisti. Ezech. 33.

Putaueris, aut non putaueris illum classico tuo conuersum iri.

Ab exemplis.

Idem non verissimi leabalijs

1. Autoritatibus.

Amycias non magis clamore, quam silentio capturas, tamen vigilans speculator excubabat ma.

Exod. 7. Dominus iubet Moysen & Aaron tres, adire Pharaonem perferre sua mandata, cum iubet, addit, *Ego indurabo cor eius.* Et non audiret quasi diceret, Vt non sit Pharaos vos audiret, verbis vestris etiam deterior futurus, adite tamen mandata divina perferre.

* *Patrum.* Nam D. Aug. de lib. arb. Si deus scandalum sumitur, vitium permittitur nisi scandalum quam Veritas relinquatur.

Prosper de vita contemplat. c. 21. *Ne tacerent Sacerdotes, siue proficiant, siue non proficiant. Iuues.*

D. Hieronymus, & habetur in glossa ord. Martini sup. illud: Scis quia Pharisei audito hoc scandalum sunt? *Veritas* inquit *vita non est dimittenda propter scandalum.*

Scriptor quidam non malus, & a doctis notatus; *Licet illi, qui in auditorio conuenerint, non parum aut nihil omnino profecerint, non tamen inopret, premium subprimitur laboris, dicent: Domine, si fuerit filius pacis, requiescat super eum pax vestra, si non, ad vos reuertetur.* Neque enim inuitatus non perire debet, si ad conuiuium invitatus, venire suspenderit. *Marul. l. 3. exempl. c. 4.*

Id est, vt nihil messis ab Herodis conuersione, nobis aliqua est ab Officij functione, ab obedientia &c.

Exēplis,

* *2. Exempla,* Christi imprimis, de quo Christophorus audiamus; *Quamuis*, inquit, *nec curam in coena curam Iuda Iesus pratermissit, sed usque ad vltimam pene horam, qua fuit traditus, de hac re ille euermatice loquebatur: nihil tamen ille lucrari potuit, propterea Dominus qua sua sunt facere cessauit. Hinc patet probere nentes, cuncta libenter ad renouandus paraturos. Et desideria faciamus, admonentes, docentes, conuincentes, rogantes, consolantesq; non cessemus, etiam si*

hæc prædesse videamur. Nam & Christus quamquam in-
credulitatem Iudæ in misericordia duritiam non ignora-
bat, non tamen cessavit quæ sunt sua facere, admonendo,
precando. & quasi miserum lacrymando, nec aperte un-
quam & liquido, sed ut occultius, ita illi expressius. In ipso
vniuersi proditionis momento, & osculari se ab eo dignatus
est, sed nihil hinc ille consequutus est. Chryl. hom. 81. ex c.
11. Matth.

Quo exemplo, quid ad rem nostram aut illustrius,
aut fortius?

* Rursus, Respondens Iesus discipulis, quum dixisset
scandalizatos Phariseos audito verbo, quod dixit,
a cibis his aut illis, hominem non coinquinari,
sed ab his, quæ procedunt ex ore, *finite illos, cæci sunt,
& dætes sacorum*, ostendit non propterea veritatem si-
lentiam, quod inde mali emendentur, aut etiam dete-
rrentur.

Docet enim, se tam parùm dicti sui propter Phari-
seorum scandalum pœnitere, vt si nondum dixisset,
dicturus nihil omninùs fuisset, scandalo Phariseorum
conuenio, quod aut euentum præseuerat.

* Rursus: Nemo, non dico probabilis, sed certius
sciebat quam Christus, Iudæos prædicatione veritatis
nihil profecturos, imò & deteriores futuros, itaque &
grauora supplicia subituros.

At prædicauit illam tamen, & sæpè sæpiùs turudit
eandem quod aiunt in eundem: *eiusque omnis actio no-
stra est instructio*. Ergo.

* Rursus: Idem ipse pro se ita apud Isaïam, ad Israël
lamentatur, *Tota die expandi manus meas ad populum
non credentem, sed contra aduentem mihi*. Rom. 10.

Amaracimum fugiat sus, & timet omne

Voguntium. Lucret. 1. 6.

Arabia ideirò alitrix odoramentorum suæ omni-
do non alit.

Ergò si qui eertissimus erat obstinaciæ Iudæorum,
non desijt tamen eos docere, monere, increpare: quã-
to magis nobis pergendum, etsi probabiliter aut ni-
hilo meliores, aut etiã deteriores futuros Auditores
timeamus?

Propheta & Apostoli quoque est aliquando
audiri, nunciare tamen nuncianda non deservire
Moyles & Auron novies deciesque adven-
nentque Pharaonem, cuius cor ex ore ipso Domini
audierant obduratum iri.

Si in incertam messem, ab agricolis semina cum
pereuntia iaciuntur; cum non & a nobis semina
Dei, aliquando inter Spem Messis, & merum Siccitatis?
forsitan fructum adferent impatientia.

Instita oportune, importune, argue, obsecra, mone, & omni patientia & doctrina. Nota in omni patientia & doctrina.

Semper tibi pendeat hamus,

Quo minime credis gurgite, piscis erit. Oculi

Arte.

Forsitan, & qui instar Petri tota nocte laborans
prehendit, si eiusdem instar, in verbo Christi, in densa
navigij rete laxaverit, tantum piscium irretracta,
retia ipsos non capiant.

Rom. 10. Ut non omnes obediant Evangelio, erit aliquis impius.

1. Petri.

per, qui credet audituri nostro.

Gallus, qui primum cantans à Petro non est auditus,
si iterum cantet, audietur, & egressus foras Petrus
flebit amarè.

Dabit Dominus voci sue vocem virtutis.

Conversio enim peccatorum opus divina vocis est
humana, ait Bernard. c. i. Quod vox Dei &c.

*8. Ratio-
mibus.*

* 3. Rationes. Si non sunt factenda mala, ut veniant
bona; nec bona prætermittenda, ne veniant ma-
la;

* Item; Qui iubemur benè de proximis sentire, non
rectè possumus, nunquam ad frugem redituros contem-
pinari? Videtur nec ius, nec fas esse.

* Item; Ut ius falque sit, huc non est neque adin-
git rationis humanæ potentia.

Nam cum tanta sit liberi arbitrij volubilitas &
fluxus, refluxusque voluntatis humanæ, crebriores &
celeriores quam Euripi, mutationesque frequen-
tes, quam Vertumni; & multi sapè, ex desperantia
hinc,

simis, optima frugis fiant; vnde homini esse possit factu vnquam probabile, futurum quemquam increpatione deteriolem, vt propterea ab ipsa sit desistendum?

*Denique, cum non sit volentis neque currentis, sed misericordie Dei, bonus vltus concionum, & conuersio peccatorum: quis consiliarius Dei fuit, aut factorum eius, vt se dicam) tam familiaris auctuator, aut Prædestinationis præscientiæ que eius tam sagax explorator, vt sine probabiliter, de cuiusquam pertinacia statuere vnquam sic possit, vt sit peccaturus, qui ab eius increpatione deinceps non supercederit?

Itaque vix adparet, vnquam necessario à talis peccationis correptione desistendum.

Quid ergò?

Ponenda duplex correctio	1. <i>Prelatorum</i> , ad bonum commu- ne ordinata, & habens vim co- actiuam? 2. <i>Fraterna</i> , cuius finis emendatio delinquentis, non habens co- actionem, sed simplicem moni- tionem.	Quæ sol- uuntur disting- tione.
-----------------------------	---	--

*1. *Prelatorum* ergò non dimittenda, vt vt turberetur, qui corripitur, tum quia si spontè nolit emendari, peius cogendus est, ne peccet.

Tum, quia incorrigibilis est, tamen bono communi prouideretur, dum Iustitiæ ordo seruetur, sicque vt vnus exemplo, alij absterreantur. Vnde & Iudex nihilominus damnat nocentem, vt vt damnatus, aut fautores eius, turbentur.

*2. *Fraterna* prætermittenda, & cum meliora non sperantur, & cum timentur deteriora, ac tum maxime: præcipue verò Reip. nocitura.

Ratio. Quoniam oportet ea quæ sunt ad finem, ita vt postulat ratio finis, regulari. Est aut monendi finis, correctio, quæ impeditur, cum monitione motus ab it deterior. *Hæc ex mente D. Thome 2. 2. q. 33. art. 6.*

Concionatores ergò, cum vt Prelati corripiant (vices enim hic Episcoporum gerunt, & vt Prelatos

agnoscas; sedere in cathedra Moysi vulgò dicitur
&c. videntur corripere Herodem etiam non po-
tunt & debere, eum meliorem fore desperant, ut
tunc fore deteriorem.

Responsū
argumentis;

Ad argumenta verò sic ego responditum.

*1. *Ad primum.* Finem prædicationis duplicem
se; unum, quem præcipue spectat Deus ex parte
caroris, conversionem eius scilicet; Alterum, qui
præcipue spectat ex parte Concionatoris, nempe
ritam illius, ex obedientia ad mandatum dñm
dum pro Deo legatione fungitur. Itaq; quando-
dem Concionator, semper alterum dñm con-
quirit, meritum saltem suum, non potest in præ-
ci, utens mediò, quod est ad utrumque finem.

Deinde, consequitur finem quoque corripuit,
quæ est Prælatorum, bonum commune scilicet, & ver-
rem aliorum, ex pudore & nota, qua corripiti affi-
untur.

*3. *Ad secundum.* Verum esse, ubi charitas con-
penditur, & qua abutendo proximus gravis læsatur,
non est præcepti, sed libertatis. Alibi in præcep-
to, non item: Sed arguere oportune, importune, in-
desuenter instat tubæ exaltare vocem in sedem do-
mus iacob, in Concionatore, est præcepti, quæ in præ-
latus, vel Propæralatus est, & Episcopi vices affu-
bit.

*4. *Ad tertium.* Dicendum sententiam illam Cle-
sti, neque esse præcepti, ut neglecta importet pec-
catum; neque consilii, quasi de maiori bono, sed præ-
dictionis mali, quod soleat non sine culpa sua mal-
tor improbus inferre importuno doctore, Doctore
possit non modò sine culpa, sed etiam cum coram
q. d. Oportet eum, qui sit docturus indignum, etiam
paratum esse digna atque indigna perferre.

Alioqui, appendix illa fieret Concionatoribus ip-
so laboriosissimo concionandi opere laboriosior, et
toque onere onerosior.

*4. *Ad quartum.* Similitudinem elemosinæ qua
dare correctioni, ut fratrum est, non ut Prælatorum
Deusque

Denique timendam fuerit, ut illic, *ne dum hospes e-*
ligitur, hospiti alitas minuatur, & dum improbum reij-
 cit, iracundiam excludas; sic hic, ne dum studetur, ne ob-
 scuritas & indignis verbum Dei correptorium frustra
 proponatur, *paruuli & indigni perant panem, & non sit,*
qui frangat eis, & Concionatores in concionandi pi-
 etiam incidant, hoc pretextu, dicentes; eiusmodi,
omni superflua; damnandis hęc inueniuntur inutilia.
 Decret. 23. q. 4. Cum quisque.

D. Ambr.

Indulgenter ergo hoc dixerim de concionibus,
 quod D. Hieron de elemosinis; *Sine discretionē om-*
nibus indulgentibus simpliciter tribuamus, non quaren-
tu, cui, sed quare demus. D. Hieron. in ep.

Simuliforenter omnibus dederimus, semper miserebi-
mus, si autem discutere coeperimus, nunquam misericor-
diam proficiamus. D. Chrylost. ser. 9. in Matth.

Ceterum, ad Augustinum, dicendum appellare il-
 lum consilium charitatis, non quasi de maiori bono,
 sed quasi de minori malo, ex silentio, quod magis ha-
 bet pretextum charitatis, quam quidquam timoris.
 e. d. excusari eum, cui non timor, causa silendi sit, sed
 charitas, quam opinione concepit.

Auctorit.
tibus,

Deinde, loqui illum de eo, qui non tantum suo, sed
etiam Reip. seu Ecclesie malo & incommodo, fit de-
 tenor, quo casu conticescendum.

Idem, admittere opportunam corripiendi dilationē,
 non omnimodam omissionem.

Ad Thomam, dicendum, loqui eum de correctio-
 ne, quam privati faciunt, non de ea, quam Prælati,
 qui, ut ut cedat, semper ad eam revertuntur, ne vni par-
 centes aut metuentes, multos perdat impunitate.

Quin etiam tempus esse possit, quo priuatus quo-
 que a correptione desistere non teneatur, etiam de-
 sperata correpti emendatione.

Sancitum enim est a Lateranensi concilio ultimo,
 teneri quemque corripere alterum, quem blasphemiam
 autem audiret, quamuis emendationem non spe-
 raret, & quidem acriter, si sine suo periculo facere
 posset.

Nos

Exemplis.

Nos è contravio in Dei iniuria benigni sumus. *Et in
suis contumelijs odia exercemus.* Hieron. in illud Mat.
24. Si peccaverit in te frater tuus.

* *Ad exempla autem dicendum, huc facere illa
zelo iustitiæ aliquandò similia posimus, non vlti
per ita debeamus.*

Ceterum, non facillè putandus aliquis oblitus
aut monitis ita deterior futurus, vt correptione
ni indignus videatur, & zelo omni nostro delin-
tur.

Moniti-
uncula.

Vt Deus, etsi nescitur, an convertatur à malo,
quod facturum se dixerat, tamen semper oratione
deprecationis pulsandus est, si forte conuertentur
viuat peccator; sic, etsi ignoratur (imò probabile
desperetur) an quem corripimus, corrigetur, sem-
per est oratione consilij & increpationis quon-
dus.

Contra spem in spem creditur, speratur.

Job. 13. *Etiamsi occiderit me, in ipso sperabo, Dum
spero, spero.*

Vt stultum videatur, tamen mersa in locum ob-
curi, vt ferrum emergat, consilio, Elisei enim ma-
nubrium iniectam. Foritan & duo insperata miracu-
la merebitur obedientia, alterum, vt et cetera in fontem
ferri incidat manubrium; alterum vt per manubrium
nater ferrum. 4. Reg. 6.

Io. Cass.
de iustit.
l. 4. c. 23.

Obedientiæ Ioannis Abbatis simplicitas non imo-
quam imitanda, quem ferunt aliquandò a suo Abba-
te, eius obedientiam tentante iustum, palam ardentem
in terra defixum, aqua, quæ duobus milibus passuum
à monasterio distabat, bis per diem aduicta, his quo-
tidie irrigasse, si forte vel tandem retrondelesceret, vt
refloresceret: Irrigandus semper peccator mortuus,
forfitan aliquandò flores fructumque præter spem
daturus.

At illius Pauli cognomento simpliciis, Magni
us Antonij discipuli simplicitas conseruanda, quæ
multa absurda & superflua, sicut aquam laurite, ab-
stam effundere, vestes dissuere, dilutas iterum con-
fuerit.

fuere iustus, perfecit, non vanos & irritos labores spectans, sed mandatum, & meritum simplicis obedientie. Spectemus etiam nos Deum, qui si unicuique mandavit de proximo suo, maxime tamen Episcopis & Concionatoribus.

Qui scit, si conuertatur Deus, & relinquat post se benedictionem? an non tamen dicat. *o mulier magna est fides tua: an non, quod non erat daturus, quia amicus, saltem dabit quia improbus & importunus?*

Sunt 12. hora diei.

Quoties sibile principium melior fortuna sequuta est? Duid. 7. Metam.

Iste est, qui conuertit petram in liagna aquarum, & ripam in fontes aquarum. Flabit spiritus, & fluent aqua.

Iste est qui elicit mel de petra, oleumque de saxo durissimo.

Iste est, qui potens est ex lapidibus istis suscitare filios Abrahæ: & lapidem, quem reprobauerunt adificantes, facit in caput anguli.

Iste est, qui pictori desperatum spuma equina opus, tunc reddidit absolutissimum, cum spongiam multicolorum in tabellam pictor impatiens impigillex.

Et quare verbis parcam? gratuita sunt. Non possum scire, an ei profuturus sim, quem admono: illud scio, aliquid me profuturum, si multos admonuero. spargenda est manna, non potest fieri, ut non aliquando succedat multa restant. Senec. ep. 29.

Sunt spiritalia pharmaca tam impotentia, ut quenquam debeat, medicorum cura relinquere, sanandi desperatione?

Nescitis cuius spiritus sitis, qui putatis negligendos, qui cito dicitis *Curauimus Babylonem, & non est sanata: derelinquamus eam, & eamus unusquisque in terram suam.* Hiero. ii.

Baptista ergo optime, qui Herodem, etiam ad multa recalcitrosum, nunquam tamen neglexit. Cortipuit de Herodiade, & nondum abacta Herodiade ta-

men corripuit nihilominus de omnibus malis, quae fecit.

Contra spem, in spem credidit.

Maluit clementior & indigentior videri, quam uerior; & curatione nimia, quam negligentior peccasse, ac tandem dicere posse, *quid debui facere, & non feci?*

ECHO

CONCIONIS XX.

THEMA. *Herodes cum corripere tur à Iohanne Herodiade & de omnibus malis quae fecit. Lucae.*
Facta repetitione uisitata, sic popositum

Dicendum
hodie mihi

1. *Quae sint ante liberas publicasque correptiones prauidenda, & an Baptista ea prouiderit;*
2. *Quae in ipsis iam correptionibus obseruanda. A. V. E.*

I.

Facile uirtutibus amplecti,

Quae sint ante liberas publicasque correptiones prauidenda, & an Baptista ea prouiderit.

Vt Baptiste nostri captiuitas, exdesque in seque-
tibus tractanda, tanto iniquiores aspiciant; Argue,
ut nemo uice libertatis, maledicentiam, aut per-
lantiam in suggestum male importet; fuerit cogna-
pretium (Auditeores) si hodie disquisierimus, eorum
nforibus morum, & liberis Concionatoribus impo-
mis obseruanda.

Multi enim auditis illis, *Argue, obsecra, increpa,*
intra opportune, importune, & alijs eiusmodi, dum uita
uita, adulantium, stulti in contraria currunt, argu-
pingunt.

Et auditis tot constantiae Iohannis laudibus, cae-
zelia, & praua cupiditate imitandi, inflammantur.